XXXI. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1975. SZEPTEMBER 4.

— *Nagyon rosszul vagyok, főorvos úr! Ne autóval jöjjön, hanem villamossal!*

BARÁT

Barát József rajza

PESTI CSÚCSFORGALOM

KEDVES LUDAS!

SZELID(I) SZAVAK

Megfogadtam a Petőfi téri IBUSZ udvarias és gondoskodó tanácsát s már a nevében is derűt, nyugalmat ígérő Szelidi-tó partján béreltem egy hétre szobát.

Persze, még sosem jártam itt, azt sem tudtam: merrefelé van, de egy biztos: az odautazás lehetőségei egyelőre nem emelték szelídségi szintemet. Negyedóra alatt értem ki a Józsefvárosi pályaudvarra, másfél óra alatt egy vonatnak nevezhető alkalmatosságon Kunszentmiklósra, aztán újabb másfél óra alatt átszállással és egy, már eleink által is kávédarálónak becézett alkalmatossággal Dunapatajra, ahonnan csekély negyedóra alatt elröpített a busz a Szelidi-tóra.

A tó partján épült, parányi (alig húsz szobás) szálloda viszont azonnal megszelídített: tiszta szoba, udvarias fogadtatás, készséges kiszolgálás és méltányos szobaár fogadott, no meg (szomorú, hogy már az ilyennek is örülni illik!) naponta tiszta törülköző. Csak a mosdó állapota szomorított el némiképp; első nap örömmel vettem tudomásul, hogy a két csapból meleg és hideg víz egyaránt csörgedezik; másnap azonban rá kellett jönnöm, hogy — pár lépésnyire a vízzel telt, öt kilométer hosszú tótól! — csak időnként csörgedezik! Máskor még csepegni sem hajlandó. Az ember csavarja a csapokat jobbra, aztán balra, aztán ismét jobbra, majd azon mosdatlanul lemegy a mindig vizet kínáló tóra.

A szállodához csatolt vendéglő reggeli teája jut eszembe erről, abban — vitatható tea és citrom, illetve citrompótló mennyiségen kívül — víz mindig van, legfeljebb néha langyos, néha zsíros. Szerencsés esetben mind a kettő együtt. A pincérek ebben a kérdésben szenvtelenek és közömbösek. Igazuk van: a vendég eszi, nem eszi, nem kap mást 15 forintért. Viszont a füldugó nem annyira kötelező, mint a reggeli; aki akarja (és aki nem, az is) hallgathatja a Szelidi-tó éttermében még fellelhető és sajnos, bölény-módra ki nem veszett wurlitzer bőgését, éjjel-nappal, időjárástól és szelídségtől függetlenül.

Tavaly még bárki ingyen igénybe vehette a tó vizét, idén a tanács körülkerítette ráccsal a partot és három forintot kell fizetni a természet ajándékáért. A május—júniusban még 5 forintnyi csónakbér (a csónakok az őskorból valók, mint a wurlitzer, csak sokkal csendesebben csurog beléjük a víz, mint amabból a beat), szóval a csónakbér júliusra 5-ről 10 forintra ugrott.

A híres magyar hizlaló kúrával sincs baj: akinek a „kötelező reggeli" nem veszi el a kedvét, az — minden egészségügyi mozgalomnak nemet mondva — degeszre eheti magát a különböző téeszek és maszekok boltjaiban kapható — az árudák ízléses faházakban vannak — hurkákkal, sült kolbásszal, a sokféle pompás palacsintáról nem is szólva. És országos rekord: mindenütt lehet kellő mennyiségű üdítő italt kapni! Kár, hogy a szálloda oldalához ragasztott bódéban 5 forintért árulják a fagylaltot, pedig másutt 3 forintért adják.

Az úgynevezett főútvonal maszek bódéiban kapható a giccsipar minden terméke (pár percre a kalocsavidéki remekeket festő-varró falusi asszonyok apró terítőitől, díszzsebkendőitől, abroszaitól) és a helyi folklór csodája: virágváza és cigarettatartó cirokseprű-szálakból (100 forinttól 300 forintig).

Visszaút: gyorsabb, mint az odafelé vezető volt, de kockázatosabb és izgalmasabb. Felfedeztük ugyanis, hogy van autóbuszjárat. De alig tudja valaki a népes településen, hogy melyik megy a tó mellől és melyik Patajról, melyik megy hétköznap és melyik vasárnap, melyik megy mikor és honnan, s egyáltalán: melyik megy? Az már igazán jelentéktelen apróság, hogy az előreváltott jegy, helyfoglalás ismeretlen fogalom — ha tehát a fenti bizonytalansági tényezők mindegyikét sikerül is eltalálni, még mindig kétséges, hogy a több ezer nyaraló közül ki az a szerencsés 30 (vagy ha a busz Kalocsáról jön, akkor az a szerencsés 3-4!), aki felfér a buszra.

Aki nem, az marad még egy napot.

A szelíd szállodások, a szelídítő enni-innivalók s főként a Szelidi-tó vize (még ha jövőre decije már 5 forint lesz is, dupla keritéssel!) akkor is, azt is megéri!

Rácz György

OLVASSUNK TELEFONSZÁMLÁT!

Sose tudtam volna meg, hogy milyen izgalmas, érdekfeszítő olvasmány egy telefonszámla hátlapja, ha a Posta Díjbeszedő Hivatala ki nem oktat rá.

Augusztusban a mi házunkban sokan nem kaptak telefonszámlát. Közülük a legráérősebb és legrámenősebb kinyomozta, hogy a 121-421 telefonszámon meg kell kérdezni a számla összegét, el kell menni a postára, ott adnak egy csekket, azt ki kell tölteni, fel kell adni.

Három ízben próbáltam a megadott számot hívni, harmadszor sikerült is megkapni. Rögtön fejmosással kezdték: miért nem érdeklődtem már előbb? Mondtam: először fordult elő velem, hogy nem kaptam számlát, s mivel mások sem kaptak a házban, azt hittem, a postánál torlódik a munka, mert ugye nyár van, szabadságolások, majd csak küldik, ha késve is. Újabb fejmosás következett: miért nem olvasom el a távbeszélő számla hátlapján a tudnivalókat, ott írva va-

gyon, hogy ha nem érkezik meg időben a számla, 15-e után az előfizető köteles érdeklődni. Megvallottam, hogy ami kicsi időm olvasásra jut, azt nem a számlák hátlapjának elmélyült tanulmányozására szoktam fordítani, egyébként is akkor minden hónapban telefonálhatnék, mert soha nem kapom meg 15-ig a számlát, csak úgy 17-e, 18-a körül. Ettől természetesen nem hatódott meg a Postai Díjbeszedő derék tisztviselőnője, hanem kimért hangon közölte, hogy márpedig ezért 20 forint bírságot kell fizetnem a jövő hónapban. Ez a tandíj, amelynek árán megtanulhatom, hogy minden hanyagságért fizetni kell.

Jelen esetben nem az a postai tisztviselő vagy kézbesítő fizet, akinél a számlák elkallódtak, hanem az előfizető. Saját os.

(r)

NULLA-HÁROM

Két hét óta nincsen telefonom, azazhogy van, csak használni nem tudom. Süket, néma, még egy kis recsegést sem tudok belőle kipréselni. Naponta hívom a hibabejelentőt (természetesen az utcáról), ahol közlik velem, hogy nem tudnak rajtam segíteni. Mivel ezt a posta telefonhibák javításával foglalkozó szerve közölte velem, panaszommal a közeli gyógyszertárhoz, az Állami Hangversenyzenekarhoz, egy cipész kisiparoshoz, egy nőgyógyászhoz, egy autóparkoló-őrhöz és a házfelügyelőnkhöz fordultam. Csodálatosképpen mind ugyanazt mondták nekem, mint a posta hibabejelentője (03) „nem tudok segíteni".

Sajnos mindazok, akik engem telefonon keresnek, normális kicsengés hangját hallják és joggal hihetik, hogy nyaralok, kórházban fekszem, kivándoroltam, külügyi szolgálatba léptem, vagy éjjel-nappali őrként tevékenykedem valahol. Ezúton közlöm kenyéradóimmal, a szerkesztőségekkel, a Magyar Televízióval, a Magyar Rádióval, a könyvkiadómmal és az Országos Rendező Irodával, hogy egész nap lakásomban tartózkodom és telefon hiányában személyesen fogadom szíves megbízásaikat. Amennyiben ez nem volt, vagy nem lesz lehetséges, kérem, ne törődjenek vele, hiszen a Távbeszélő Igazgatóság nyilván megtéríti egyik legrégibb előfizetőjének az általa okozott anyagi kárt. Mellesleg jegyzem meg csupán, hogy a telefonszerelőket is szívesen látom lakásomon.

Fejér István
Budapest V., Bécsi utca 5.
(néhai telefonszámom: 183-703)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A zsámboki strandot egy mélyfúrású kút vize táplálta. Az egyre növekvő lakossági vízigény következtében a kút vízhozama lecsökkent, így a strand vízellátása nem volt biztosítható. Zsámbok Község Tanácsa községi vízmű létesítését határozta el 1973-ban. A vízmű építése ma is tart, befejezése 1976-ban várható. Üzembe helyezése után kerülhet sor a strand esetleges megnyitására. Erről Valkó Nagyközségi Közös Tanács végrehajtó bizottsága dönt majd, figyelembe véve a lakosság igényeit, és saját pénzügyi lehetőségét.

Gödöllői Járási Hivatal Műszaki Osztálya

MICSODA IGÉNYEK!

A Batthyány téri élelmiszeráruházban bolyongtam a napokban. Végre egy önkiszolgáló, ahol széles a vásárlótér, szembetűnő az árubőség, megtalálható minden, mi szem-szájnak ingere!

A bejárat közelében egy galambősz nénikét pillantottam meg, amint éppen a vásárlókocsijával kínlódott. Húzta, vonta, szegénykém, de a drótketrec nem akart engedelmeskedni neki. Gyorsan a segítségére siettem, s közben kíváncsiskodtam:

— Mit tetszik vásárolni?

— Egy pohár tejfelt és egy szappant.

— És ehhez a néninek kocsira van szüksége?

— Láthatja, kérem, — mutatott körbe, — csak vásárlókocsi van, kosár sehol sincs!

Kétségtelen, hogy a heti nagy bevásárlásoknál jó szolgálatot tesz a bevásárlókocsi. Ám az apróbb vásárlásokhoz biztosítani kellene a hagyományos kosarakat.

Lehetséges, hogy napjainkban nem számít luxusnak egy pohár tejfel kocsin való szállítása, de sokkal könnyebb és feltétlenül célszerűbb volna azt kosárba rakni. Aki nem hiszi, nézzen utána! Remélem, a Budapesti Közért utána is néz és rövidesen intézkedik, hogy kosár is legyen a Batthyány téri áruházban.

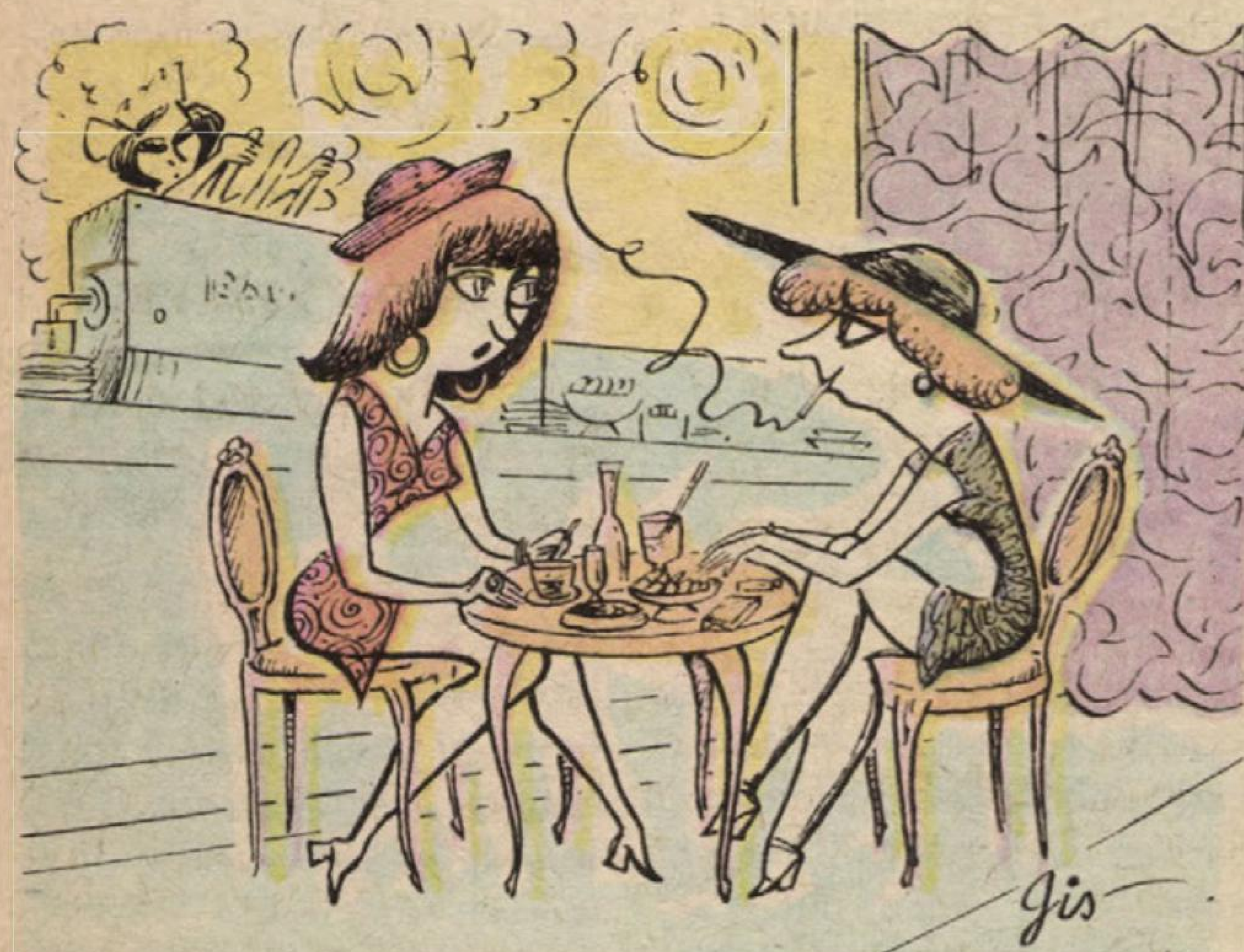
(L. I.)

KEDVES ELADÓ

– Ha azt hiszi, azért vagyok itt, hogy ugráljak magának, nagyon téved!

AUTÓS NYELVEN

– Tudod, a mi házasságunkban csak akkor van összekoccanás, ha a férjem nem adja meg az elsőbbséget a véleményemnek!

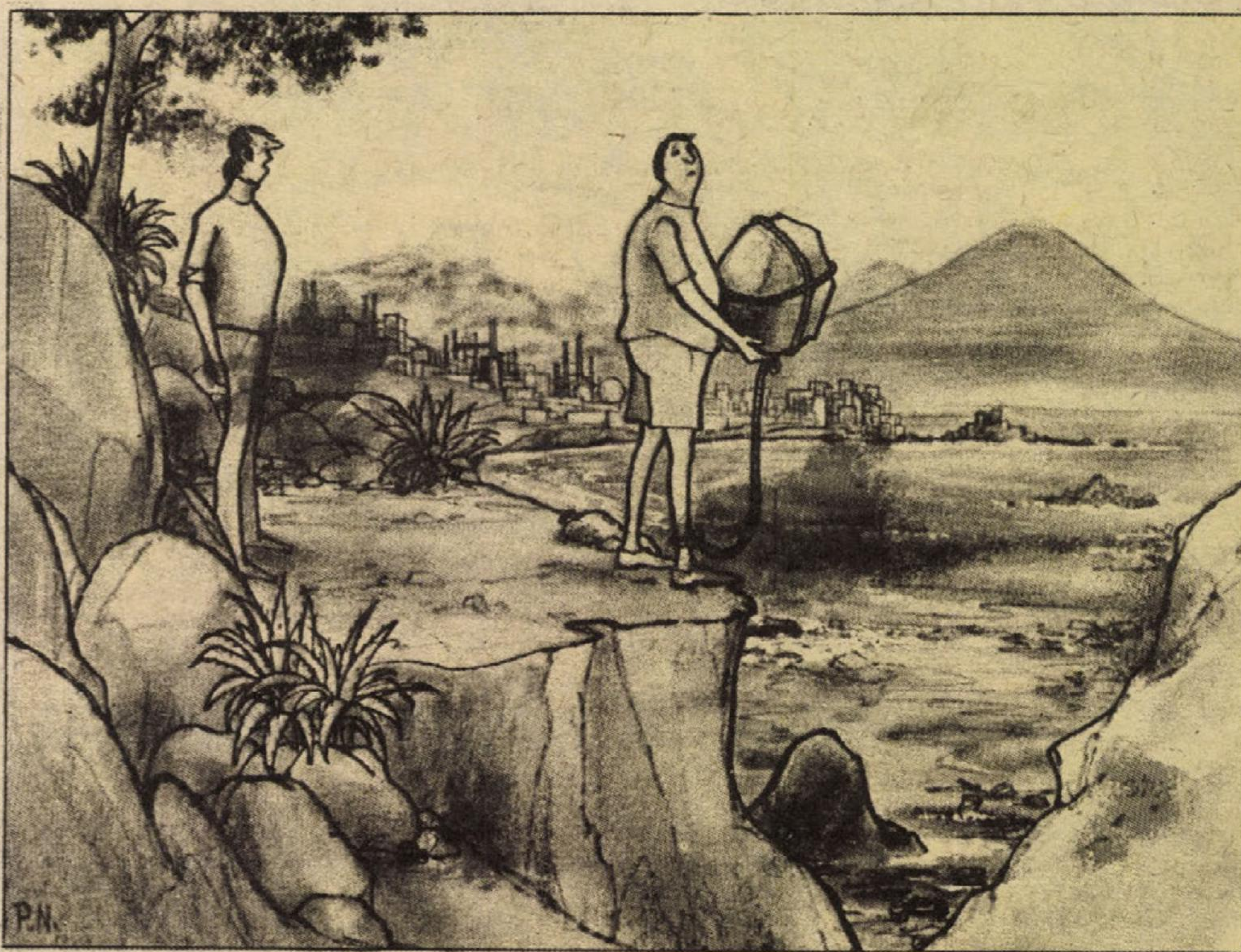
SZOMJAS NÖVÉNY

– Sajnálom, de itt a nyolcadik emeleten nincs több víz!

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

KÖRNYEZETSZENNYEZŐDÉS

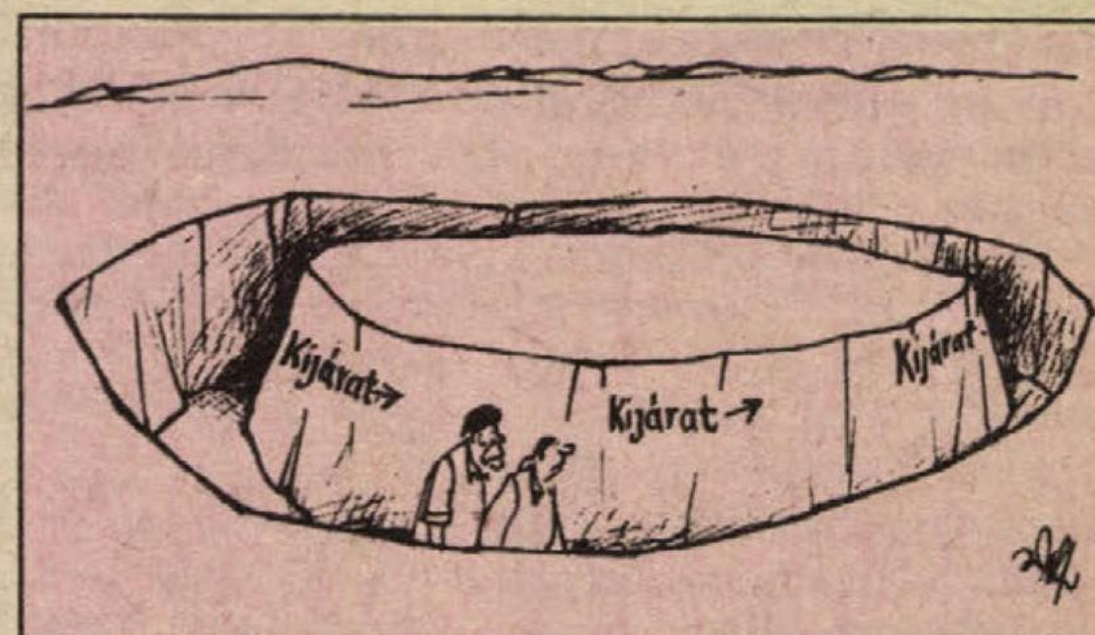

– Ember! Miért strapálja magát? Vegyen inkább mély lélegzetet!

(„Stern", NSZK)

KIÚT A VÁLSÁGBÓL

(„Stern", NSZK)

ÚJ KÖNYVEK

Olvasni szeretnék. Jó könyvet, újat, a magyar és világirodalom gazdag terméséből. Szabadságra megyek, lesz időm bőven, hanyatt vetem magam a karosszékben és olvasok és olvasok és olvasok. Előbb azonban szétnézek az új könyvek portáján. (Szerencsére listájukat naponta közlik a lapok.) Aztán bemegyek a könyvesboltba és választok és választok és választok.

AZ ÚJ KÖNYVEK LISTÁJA:

Buzogányi—Recsegés: A sodronykötélgyártás hazai paraméterei. *(Nem gyártok sodronykötelet.)*

Ifj. Dumas: Gróf Monte Christo. (112. **kiadás**) *Még a Dumasnál is ifj-abb voltam, amikor már harmadszor olvastam.*

Pucor Aranka: Cancogó és Lyukbabujsz, a két pajkos kisegér. *(Utálom az egereket.)*

Z. Pohos—dr. Bellinzona: Ammóniaszagok eliminálása a műgyantaiparban. *(Utálom az ammóniaszagot/és az eliminálást.)*

Hudeczné, Pokorny Emese: Hogyan hurkoljunk? *(Ki a fene akar hurcolkodni?)*

Jókai Mór: Az aranyember. *(Még jó, hogy vannak új könyvek!)*

Eierkopf Zénó: Mit találnak unokáink a Marson? *(De mit találnak unokáink a Földön?)*

Posztorai—Göthös—Penetráns: Bőrdíszműipari tanulók kézikönyve. *(Kézből nem lehet bőrdíszműt iparni.)*

Posztorai—Göthös—Penetráns: Bőrdíszműipari tanulók kézikönyve süketek és nagyothallók számára. *(Ki hallott ilyet?!)*

Olaf Torquensen: Grönlandi sagatöredék norvég forrásokban. *(A pénzemért miért kell nekem töredékeket olvasnom?)*

W. H. Hutchinson: Hogyan főzik a strucctojást az ubuk? Útikönyv. *(Ez legyen az ő legnagyobb gondjuk.)*

T. Utcelky—W. Kepesch: Perchett admirális téves nézeteinek cáfolata. *(Lássam előbb Perchett admirális téves nézeteit.)*

Tarhonyás Emil: Unom magam. *(Versek)* *Én is. Pedig én csak akkor versek, ha muszáj.*

Novobáczky Sándor

MODERN IDŐK

– Hacsak az apja ki nem viszi Pesten az ügetőre. Itt nem láthat lovat.

KÖZELEG A FŰTÉSI SZEZON

– Most állították át földgázra . . .

Levélváltás a sporterkölcsről

Kedves Szerkesztő úr!

A Népsportban olvastam egy labdarúgó viselt dolgairól. A cikk lényege az, hogy a játékos távozni készült a győri Rába ETO-tól, és miután az „édes élet" felé sodródott, a Vagongyár (a futballista munkahelye) 15 ezer forint rendkívüli jutalomban részesítette. Tehát maradt. Ez év márciusában italosan garázdálkodott: ököllel megütötte a pincért. A rendőrök megfékezték, de ő folytatta a verekedést és amikor az URH-kocsihoz kísérték, az egyik rendőrt teljes erővel meglökte. A Győri Járásbíróság garázdaságért, börtönben letöltendő négyhónapi szabadságvesztésre ítélte. A megyei bíróság másodfokon az ítéletet hatályon kívül helyezte és új eljárást rendelt el. A járásbíróság az újabb tárgyaláson, szeptember 8-ra elnapolta. Közben a klubja a második csapatában szerepeltette a játékost. Kíváncsi vagyok, mi a véleménye az ügyről?

Kedves Olvasónk!

Ön levelében megírta, de én elhallgatom a játékos nevét. Nem tapintatból: az ügy nem elsősorban a játékos személyes ügye. Azóta, nyilván már ön is tudja, hogy az MLSZ Intéző Bizottsága megsemmisítette annak a mérkőzésnek az eredményét, amelyen a labdarúgó játszott és nem járult hozzá a játékos szerződtetéséhez.

Ezzel az ügy a sportközvélemény megnyugtatására le is lenne zárva. És nyilvánvalóan bele kell nyugodni abba az ítéletbe, amit a szeptember 8-ára elnapolt tárgyaláson a Győri Járásbíróság fog hozni. Amikor ezeket a sorokat írom, még csak fogalmam sem lehet az ítéletről. (Nyomdai átfutási idő!) Lehetséges, hogy a Megyei Bíróság kevesellte a négy hónapot, lehet, hogy sokallta, lehet, hogy alaki vagy jogi hibát talált a járásbíróság ítéletében és ezért rendelt el új eljárást. Mindez teljesen mellékes, az ügy ugyanis nem csak jogi kérdés. Nem csak arról van szó, hogy valakit tettenért garázdaságért leültetnek-e néhány hónapra vagy sem. A szóban forgó ügyben a sport tisztaságáról, a sporterkölcsről van szó, amit az átszervezett MLSZ következetesen védelmez és ennek érdekében számos intézkedést hozott, amivel a közvélemény egyetért.

Én például annyira egyetértek, hogy a bíróság ítéletétől függetlenül kíváncsi vagyok arra: vajon miért éppen ez a labdarúgó kapott 15 ezer forint jutalmat? Kaptak-e ugyanennyit a csapat többi tagjai, azok, akik nem akarták otthagyni az egyesületüket, nem garázdálkodtak, nem ütötték ököllel a főpincér arcába, nem lökdösték a rendőrt, nem kellett őket URH-kocsiban a kapitányságra szállítani és nem kerültek a bíróság elé?

Gondolom nemcsak engem érdekel, hogy vajon mit felelne kíváncsi kérdéseimre a vállalat és mit az egyesület vezetősége?

Egyszer már a sporterkölcs tekintetében el kell jutnunk odáig, hogy ha a tehetséges játékos emberileg gyengének bizonyult, akkor ne nézzünk el mindent és ne engedjük vissza addig a pályára (és a „pályára"!), amíg tartósan tisztességes magatartásával nem bizonyította be, hogy megváltozott és ismét érdemes vele foglalkozni. A labdarúgó ez esetben az MLSZ-től megkapta azt a büntetést, ami őt, mint futballistát megillette. A bírói ítélettel megkapja (vagy talán időközben már meg is kapta!) azt, amit büntetőjogilag megérdemelt.

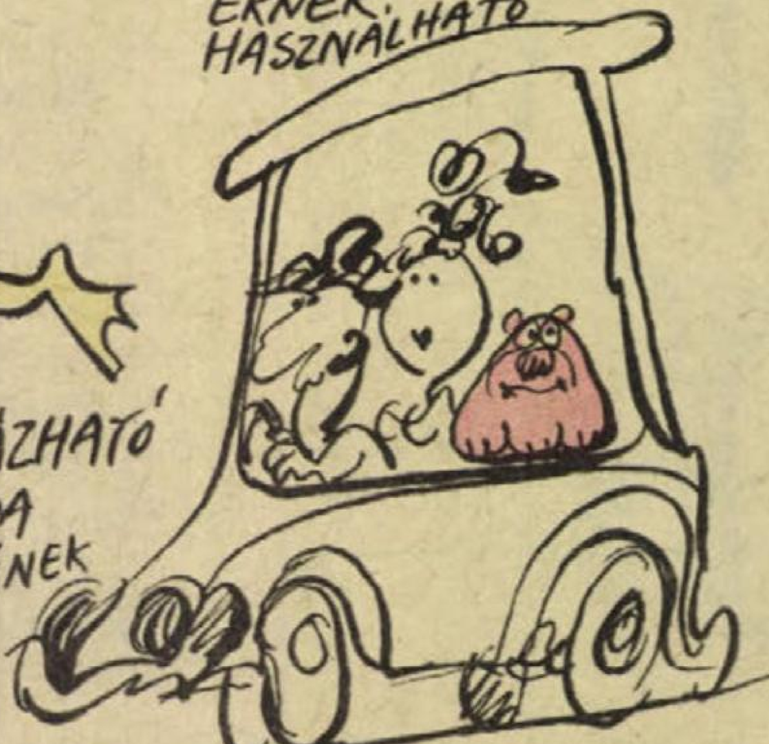
Most már csak arra volnék kíváncsi: vajon mit kap a Rába ETO vezetősége?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

VANDÁLOK

Szobrainkat vandál kezek
csonkítgatják egyre-másra,
mondván: „Mindegy, a mi kezünk,
vagy az idő foga vássa…"
Széttört díszkút, csonka szobor
jelzi útjuk városszerte,
„alkotásuk" jutalmáért
egy sem jelentkezik persze…
„Ép karral biz nem lett volna
híres a milói Vénusz,
klasszikus lesz egykor a mű,
amit kezünk máma szétzúz!"
– vélekednek nyilván, akik
törnek-zúznak Budán, Pesten.
Hiszem, lesznek ők is nem ki-,
de előállítva egyszer!

Donkó László

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Ezen mindjárt ki is számíthatja, hogy mibe fog ez kerülni magának.

– Azt hiszem, megegyeztünk. Nálatok az oktatás színvonala magasabb, nálunk a konyháé.

– Jött valami újdonság, kedves? Mert akkor feliratnám…

– Úgy látszik, éppen apály van…

AZ ESZMÉNYI BEOSZTOTT

A FOGADALOM

Bizonyosan láttál Benővel, a mostani férjemmel, Cimbi, talán azt is tudod, hogy csúcsfőkönyvelő az Ököruszály és Sertésdagadó Egyesülésnél. Nagyeszű ember ez a Bánatossy Benő, sokkalta okosabb eddigi férjeimnél. A férfiak általában ostobák vagy zsenik, ezt te is tudod, Cimbikém. Benő szuperzseni volt. Egyetlen kis hibája, hogy félórát krahácsolt ébredésnél. Persze, a napi ötven cigaretta. Muszáj volt neki, rá volt kényszerítve, édesem, mivel idegromboló munkát végzett, percnyi lazítás nélkül. Születésnapjára megkapta a gyógyszipkákat, fehéren—feketén, három garnitúrát vettem, egyszáznyolcvanért, ami gavalléros ajándéknak számított.

Egyik nap tudod-e mit csinált az én „osztályon felüli" párocskám? Azzal lepett meg, hogy szakít a dohányzással. Azt hittem megzabálom őt örömömben, holott 196 centi, a mellbősége kilélegezve 123. Benő nem teketóriázott. Kirepítette az ablakon az utolsó doboz Fecskét, a gyógyszipkákkal együtt. Vett antidohányos pasztillát, egyszerre kettő dobozzal. Azóta nem szí egy felet sem, megesküdött rá, nála pedig az eskü komoly és szent dolog. A földszinti kukába önti a vendégek csikkét, annyira nem szenvedheti, inkább leszalad a hatodikról, ha rakoncátlankodik a lift. Mióta szedi az anti-pasztillát, nem fuldoklik reggelenként, bár napközben diszkréten, halkan köhécsel. Elképzelheted, Cimbi, az én határtalan boldogságomat. Kicserélték Benőt — meg persze engem is — új mézeshetek következtek. Ő az a fehérholló a férfinemben, aki győzni tudott bűnös szenvedélyén. Megmintáztatom a fejét egyik neves szobrászunkkal, meg én, és kitétetem a kapubejárattól jobbra a domborművet, ezzel a felirattal: „Ő az a csodálatos Benő, életnagyságban, aki harmincöt évi dohányzás után sutba vágta a bagót. Férjek, csakis őt kövessétek a göröngyös úton!"

De mi történt ekkor, drága barátnőm, Cimbi?

Kiálltam az erkélyre egyik reggel, hogy utánanézzek Benőnek, rágcsálja-e a gyógycukorkát a buszig. Elmondhatom, majd hanyatt estem a rémülettől. Bement a trafikba Benő, eléggé sokáig volt benn és kifelé jövet kegyetlenül fújta a füstöt. Meg is állt közben, hogy annál kiadósabbakat slukkolhasson. Majd kicsattant a képe a gyönyörűségtől. Azt hittem, ott helyben elájulok. Becsapott engem ez a bitang, ott szív, ahova nem láthatok, vagyis házon kívül, a hivatalban. Pedig gyanakvó természet vagyok, te ismersz. Naponta kiforgattam a zsebeit, de egy szikra dohányporra se akadtam. Szagolgattam a zakóját, enyhe pacsuli szaga volt, amit a fodrász a nyakaba lötykölt.

Na, te vén lator — gondoltam — próbára teszlek én este.

Vettem két doboz Fecskét s a zöldséges-kocsonyás tányérja mellé tettem a vacsoránál.

A hatás drámai volt.

— Ezt kinek szántad, Viki? — kérdezte ártatlanul — tudod jól, hogy leszoktam a dohányzásról.

— Nem baj, szívem — feleltem tréfálkozva, de kedvesen —, ez reprezentációs cigaretta. Azokat a pipogya, gyenge jellemű kollégáid kínálgasd ezekkel, akik beadják otthon a nejüknek, hogy egy útszélre hajított csikket se szívnak. Vidáman pöfékelnek a hivatalban.

Megfordult a világ Benő körül. De megőrizte csúcsfőkönyvelői nyugalmát.

— Micsoda remek asszony vagy te, Viki, hogy ezekre a gyenge karakterekre is gondolsz. Nem állhatom a szagukat se.

Mint a héja csapott le a fecskékre és a zsebébe süllyesztette.

Még tagad is az elvetemült — futott át rajtam és mélyen a szeme közé néztem.

— És a trafik, ahová bejársz reggelenként? Sózott magyorót vásárolsz?

Többféle színt váltott pillanatok alatt.

— Nem, nem, Viki, tartozom neked egy vallomással. Cigarettát veszek, puszta könyörületből. A menyecske férjének tőből levágták a lábát. Erős dohányos volt.

— No és…

— Hagyhatom éhen veszni a nyomorék férjével együtt, amikor annyian lekszoktak a dohányzásról?

Ekkorát hazudni! Tudod, Cimbi, mintha kést vágtak volna belém. Olyan volt ez az egész meskete.

— És szép az a nő, te Benő? — firtattam.

— Pocsék, mint a világháború, — vágta rá rögvest —, hosszú piszkafa és foghíjas, mint egy lebombázott város. De ismered az én marha jó szívemet. Nem élhet meg rágógumiból!

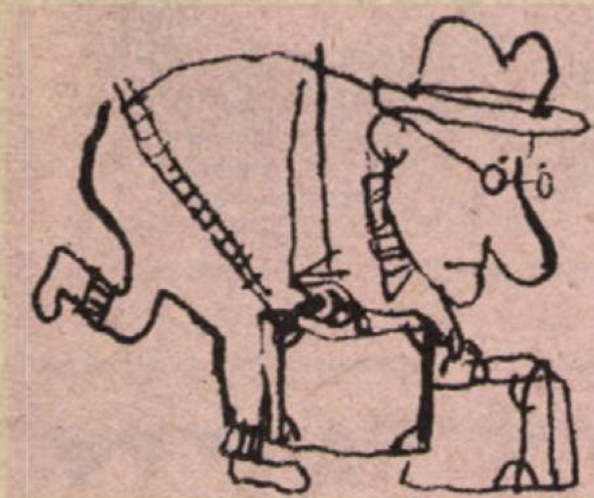
Másnap megnéztem magamnak azt a nőt. Képzelj, Cimbi, egy csupabögy töltöttgalambot egyik falusi táncegyüttesből. Mini-szoknyás lábát gusztálgatta a függöny mögé rejtett állótükörben.

Hunyadi István

TRIBÜN

Paulo Cesar, a Fluminense válogatott labdarúgója igen gyengén játszott a legutóbbi bajnoki mérkőzésen. Annyira, hogy Paulo Emilio, a csapat edzője a hetvenötödik percben le is hívta a pályáról. Paulo Cesar nem hagyta szó nélkül a sérelmet, legott keresetlen modorban támadt Emilióra. Mindennek lehordta.

Szenyor Horta, a klub elnöke nem nézhette tétlenül az ügyet. Azonnali hatállyal felmondott az edzőnek.

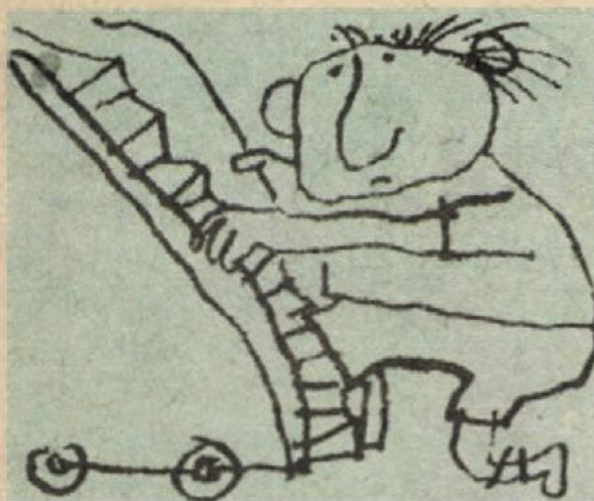
Don Carter, a kitűnő amerikai tekebajnok mondta a saját sportága védelmében:

— A tekének van egy óriási előnye a roppant népszerű golffal szemben. Viszonylag ritkán vész el a labda.

Az FC Barcelona csapata repülőgépen utazott az egyik mérkőzésére. A légi út meglehetősen göröngyös volt, a legények sápadtan szálltak ki a gépből. A gyúró vigasztalta őket:

— Ha győztök, elintézem, hogy autóbuszon mehessetek haza. Ha kikaptok, visszafelé is repülünk!

Feljegyezték, hogy a tenisztörténet legerősebb adogatását követőleg a labda 247 km/óra sebességgel vágódott át a háló túlsó oldalára. Colin Dibley, ausztrál játékos most meg akarta javítani ezt a világcsúcsot, de a speciális optikai masina — amely már egy teniszlabdánál sokkal gyorsabban repülő tárgyak sebességét is mérte — csak 214.84 km/órát jelzett. Azt sem azonnal. 15 órába telt, amíg a gép kiszámitotta az eredményt. Ennyi idő alatt Colin még vagy 146 000-szer megpróbálkozhatott volna az új világcsúccsal.

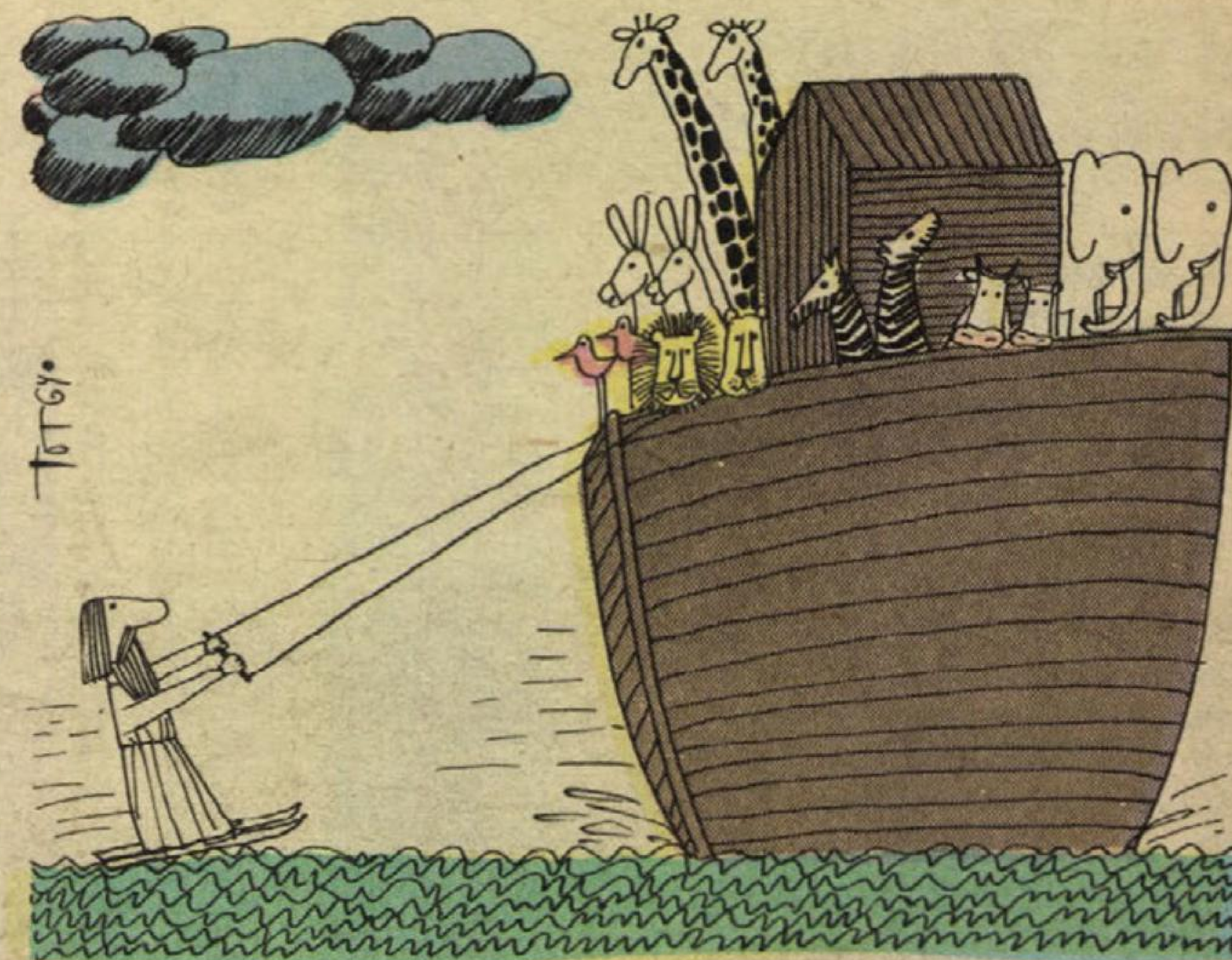
(p. p.)

MAGYAR KOMMUNIKÁCIÓ

– Elég ital van itthon? Tudunk majd beszélgetni?

AZ ELSŐ VÍZISÍELŐ

VALLOMÁS

Nem tudom,. mások hogy vannak vele, de én a gyenge filmeket szeretem a televízióban. Nem a közepes, a közepesnél rosszabb, a gyengécske filmeket, hanem a nagyon gyenge, vagyis magyarán: a pocsék filmeket.

Egy minden igényt kielégítő pocsék filmet nézni élvezet, kitűnő szórakozás. Sajnos, a televíziónak nem minden esetben sikerül ilyen alkotásokat, beszereznie és nagyon gyakran ki vagyunk téve annak, hogy az ötven forintunkért jó filmeket is meg kell néznünk.

Maradéktalan örömet azonban csak a pocsék filmek okoznak nekem. A klasszikus pocsék filmek. Ilyen alkotásoknak mozgósító erejük van. Azonnal kiszólok a feleségemnek a konyhába:

— Gyere be, anyjuk, ilyet még nem láttál!

Azért hívom be a feleségemet, mert nem akarom, hogy kimaradjon valamiből. Valamiből, ami öröm, esztétikai gyönyörűség, mert egy pocsék film is okozhat esztétikai gyönyörűséget, csak át kell adnunk magunkat a gyönyörnek, önfeledten, minden aggály, szégyenkezés nélkül.

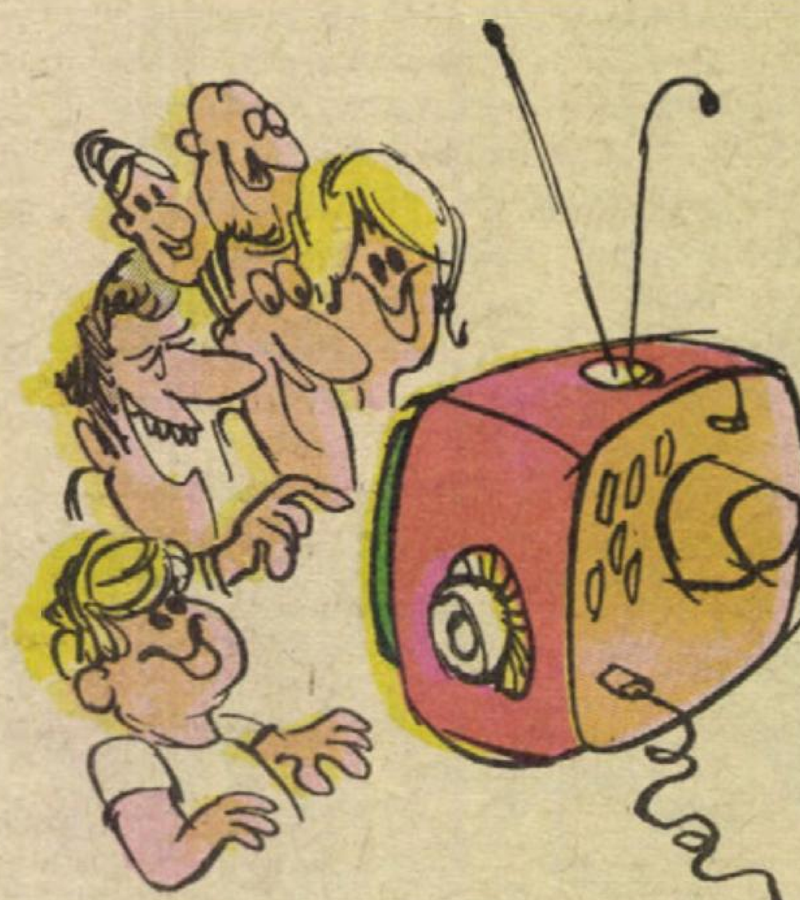
A közelmúltban sikerült megnéznem egy tökéletesen pocsék filmet a televízióban és — nem szégyellem bevallani — sírtam, zokogtam a mulatságos jeleneteknél, és nevettem, mit nevettem! röhögtem a drámai jeleneteknél, s időnként felordítottam:

— Nem, ez nem lehet igaz! Ez fantasztikus! Ez csodálatos!

Sajnos, a családom nem ért meg. Azt akarják, hogy kapcsoljam ki a készüléket, de én nem engedem. Ha kell, harcolok is érte, hogy végignézhessem a pocsék filmet. Az utolsó jelenetig, az utolsó filmkockáig élvezni akarom és még az sem veszi el a kedvemet, ha itt-ott jól sikerült részek is vannak benne. Vak tyúk is talál szemet.

Ülök a televízió előtt, lenyűgözve, fellelkesülten és arra gondolok: mennyi dilettantizmus, hozzá nem értés kell egy ilyen pocsék filmhez, hogy műremek legyen belőle, és mennyi felesleges munka.

Felesleges? Nem. Ha engem kérdeznek: érdemes volt megcsinálni, mert én habzsolom a filmet, ásítozom az izgalmasnak szánt jeleneteknél és amikor a főhős azt mondja a szerelmének: „Nekem szomorú gyerekkorom volt. . ." és bánatosan pislog maga elé, bugyborékolni kezd bennem a nevetés. Ha módomban állna, megállítanám a filmet, hogy tovább élvezhessem a jelenetet.

„Óriási!" — motyogtam magamban. — „Órrriásssi! Apuskám, ez grandiózus! Gratulálok! Gratulálok és köszönöm. Rég nem láttam ilyen pompás pocsék filmet!"

Amikor megjelenik a képernyőn a „Vége" felirat, bizonyisten sajnálom, hogy véget ért. Az élményt azonban nem felejtem el, mert a pocsék filmek felejthetetlenek.

Hiába próbálom elfelejteni őket, nem megy, az istennek se!

Mikes György

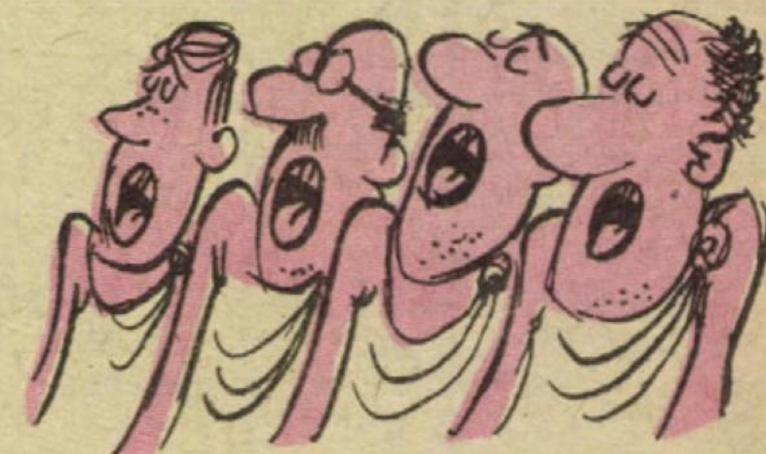
KRITIKA

Viharos tempóban, forró sikerrel indult a televízió új, sokrészes sorozata, a Futballidény (Ferencváros—Estudiantes 5:1). A kulissza — kerek hold a Népstadion felett — díszletervezői bravúr volt, még az argentin labdarúgók is csodálkozva nézték két teljes felvonáson át. A cselekmény fordulatai magukkal ragadták, sőt heves örömkitörésekre ragadták a közönséget, amely időnként tevőlegesen, ógörög kórus módjára kapcsolódott a drámába. Igazi, költői hevületre vall: „Édesanyám, csak az a kérésem, zöld-fehér mezt csináltasson nékem" kezdetű ditirambjuk, valamint a finálébban felcsattanó: „Szép volt fiúk!" című himnikus ihletésű kardaluk. A stílszerűen fehér kosztümbe bújtatott jók győzelme a csíkos gonoszok felett szimbolikus erővel idézte a már-már elfelejtett eszmei mondanivalót: a magyar futball — pardon, egyelőre a ferencvárosi futball — nem halt meg, csak a néző alszik.

Ebedli virtuóz módon forgatta a karmesteri pálcát, Szabó harmadik gólja rendezői telitalálat volt, bár céldancsból kevesebb. több lett volna.

Várjuk a sorozat folytatását. A kritikus — bizonyos keserű tapasztalatok alapján — semmit sem előlegezhet. Marad egy forró szabadtéri előadás emléke s vele természetesen a kérdés: ki mondta, hogy a magyar televízió nem képes jó nyáresti műsort adni?

(p.)

BALZAC

Ölelt, csókolt, kalandra járt
Csőre töltött flintával.
Mondd, Honoré, mikor írtál?
S hogyan győzted tintával?

LUPIN

Ki a tettes? Szívem kihagy,
Hörgőim már sípolnak.
Kérem, engem krimi örvén
Itt Arséne-nal gyilkolnak!

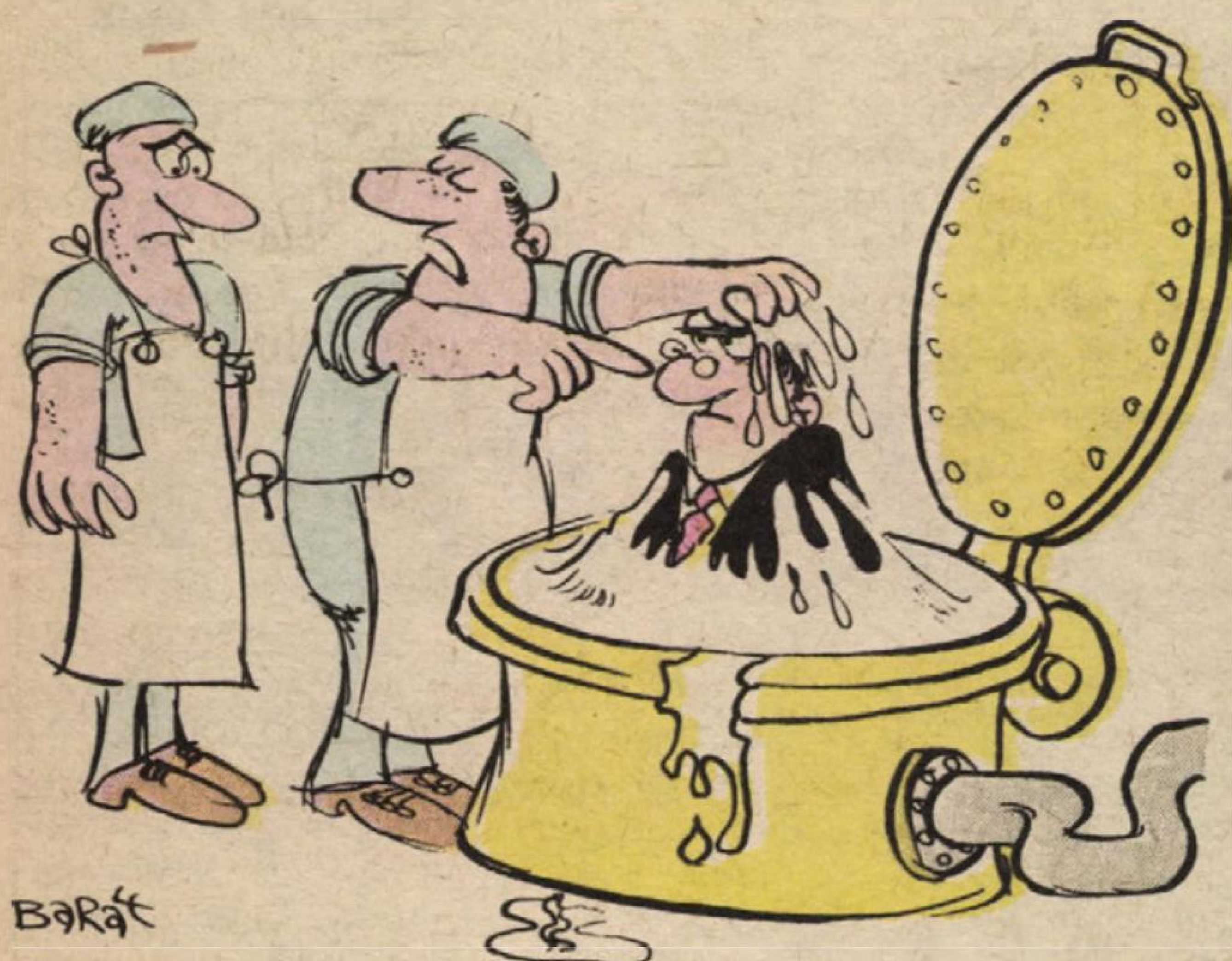
(ete)

JÓ TANÁCS

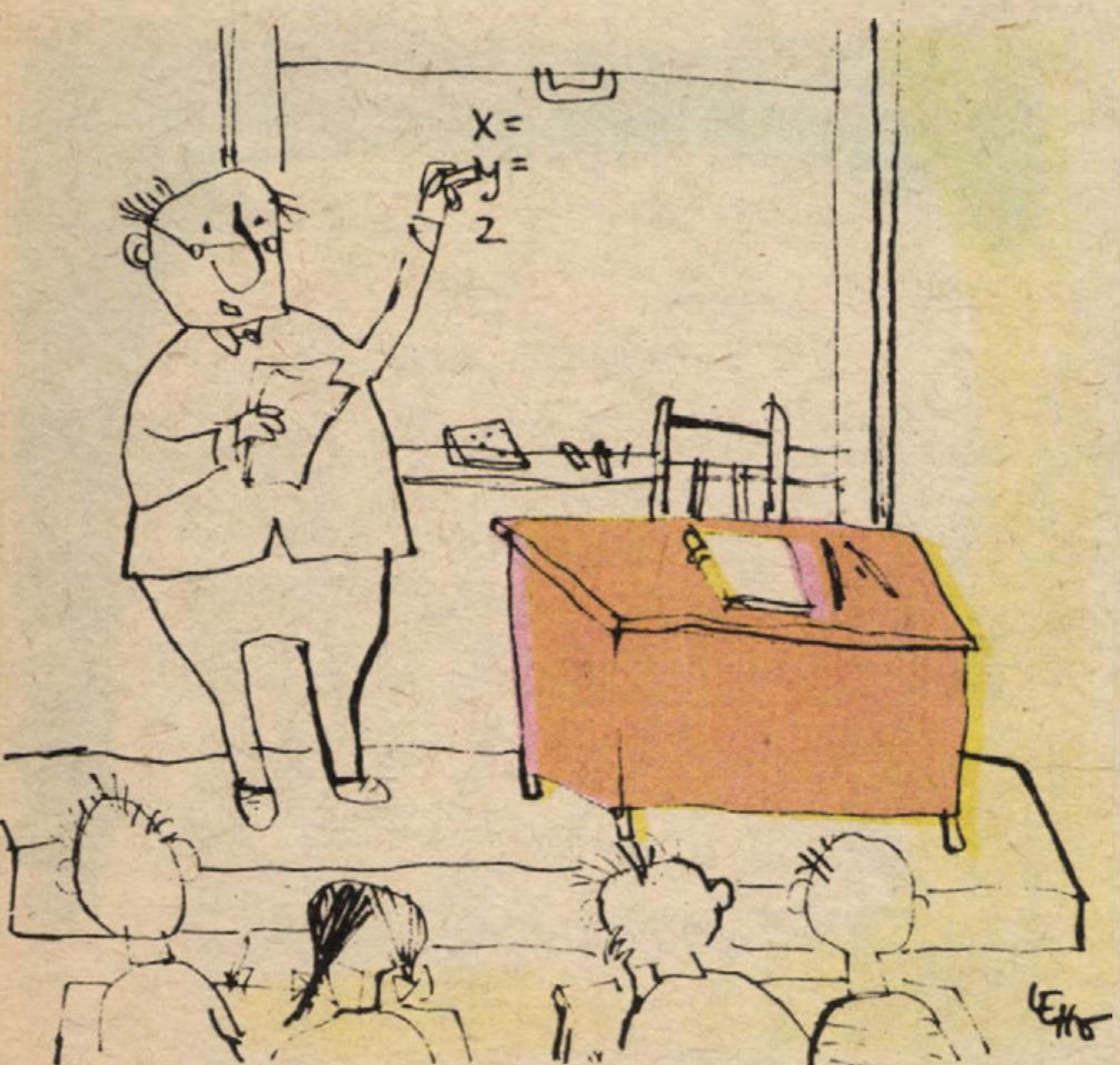
– Halló, öregem, fordítva!

ELLENŐRZIK A KENYÉR MINŐSÉGÉT

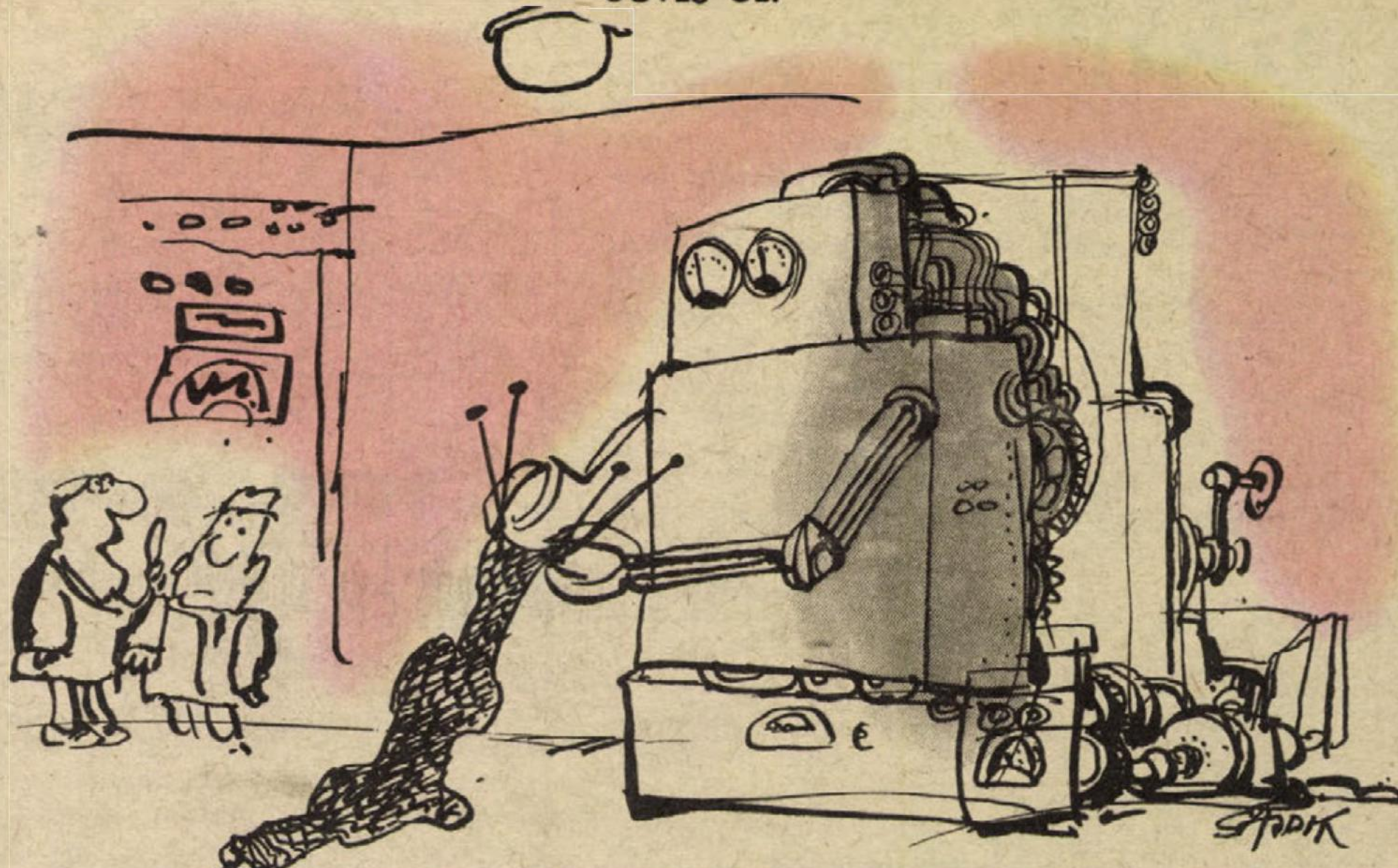
– Ez ma már a második belső ellenőr...

KORSZERŰ SZÖVEGES PÉLDA

– Ha 10 liter olajtól 1 nap alatt 63 hal fordul fel, akkor hány nap alatt fordul fel 89 hal 13 liter olajtól?

ÜGYES GÉP

– A munkáján kívül még rengeteg kapacitása volt

STOP

Gerzson úr sosem vett fel stopposokat, annyi mindenfélét hall róluk az ember. De ezek ketten egészen emberszabásúnak tűntek az az út szélén, a kislány határozottan csinos volt és ráadásul még olasz zászlót is lengetett.

Gerzson úr fékezett, kitárta a hátsó ajtót. A lány meg a fiú sűrű mediterrán hálálkodások közepette mászott be a bugyraival. Gerzson úr a visszapillantó tükörből figyelte őket. A kislány szemében neobarokk tüzek égtek s a srác egy ifjú zsoldosvezér volt a sienai székesegyház festett ablakáról. Csendesen és előkelően ültek ott hátul, hja kérem, ezek tudnak viselkedni. Gerzson úr kebelében nagy és adakozó érzelmek kezdtek gerjedezni. Illőnek találta kimutatni jóindulatát a jövevények iránt.

— Julius Caesar — mondta némi megfontolás után.

A kislány összerezzent a hátsó ülésen.

— Scusi?

— Julius Caesar — ismételte Gerzson úr nyomatékkal. — Italiano. Julius Caesar prima.

— Oh — mondta a kislány. — Mille grazie.

Gerzson úr vérszemet kapott.

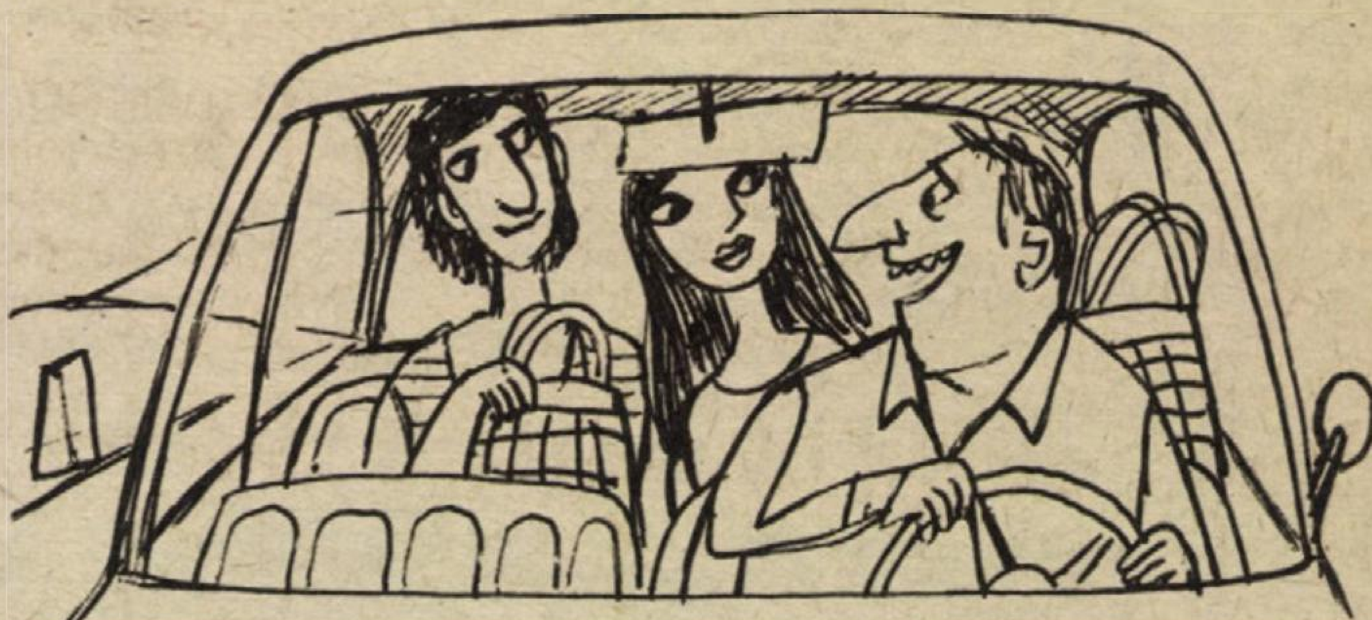
— Benvenuto Cellini! — kiáltotta. — Benvenuto Cellini oké! Benvenuto Cellini szuper!

— Si, si — bólogatott a srác és mintha némi megindultság tükröződött volna a tekintetében.

— Niccolo Paganini! — harsogta most már diadallal Gerzson úr. — Italiano! Violin! Concerto grosso! Allegro moderato! Niccolo Paganini extra!

— Grazie signor — mondta a kislány és az ülés támláját markolászta örömében. — Grazie.

Gerzson úr minden irányban kiterjedt. Szinte le kellett hajtania a fejét, nehogy beüsse a Skoda tetejébe. Még sosem érezte magát ilyen nagynak és jóságosnak. Ennyire gazdának. Rögtön el is határozta, hogy minden útbaeső szépséget bemutat és elmagyaráz a vendégeinek. Az országúton azonban kilométereken keresztül

semmi néven nevezendő szépség nem akadt, mert ezeket a modern országutakat már direkt úgy építik. Gerzson úr ilyenformán csak az irányító táblák szövegét olvashatta fel, egy oligarcha gőgjével, jobbra-balra mutogatva. De ők ezt is illő áhítattal fogadták, mert tudtak viselkedni.

— Alcsutdoboz!

— Oh!

— Kápolnásnyék!

— Ah!

Gerzson úr szívében most már végképp elhatalmasodott az adakozó kedv. A siker sikert szült, hirtelen eszébe jutott egy teljes olasz mondat, MÁV-kupékban olvasta. Előhúzott egy pakli Chesterfieldet és hátranyújtotta:

— Fumare e proibito.

A kislány furán nézett. Persze, persze, ez azt jelenti: tilos a dohányzás. Gerzson úr azonban csúcsformáját futotta és egy nyelvzseni módjára helyesbített:

— Ööö... fumare non e proibito.

A kislány kacagásában délolasz campanilék harangocskái csilingeltek. Mindannyian rágyújtottak, a füst fehéren és lustán hömpölygött, mint bárányfelhő Itália kék ege alatt. És Gerzson úr most rájött, hogyan tehetné még folyamatosabbá a csevegést.

— Ante, apud, ad, adversus — mondta —, circum, circa, citra, cis...

És ekkor jött a fordulat.

— Most már ne strapálja magát, mester — szólalt meg a srác. — Mi itt kiszállunk. Nyomás Amália és kösz a fuvart.

Gerzson úr leeresztett, mintha durrdefekt érte volna.

— Maguk... maguk beszélnek magyarul?

— Világos — mondta a srác. — Az anyanyelv ápolása mindannyiunk szent kötelessége.

— A fene egye meg magukat. Miért nem mondták, hogy magyarok?

— Akkor elhozott volna?

— Legalább azt árulja el, az olasz zászlót hol szerezték?

— Sehol. Magyar zászló volt, csak fordítva tartottuk. Na, viszlát.

A kislány elegánsan integetett és búcsúképpen tovább sorolta a latin nyelv tárgyesetet vonzó elöljáróit:

— Contra, erga, extra, intra, infra, inter, iuxta, ob...

Úgy érezte, hogy ennyivel mindenképpen tartozik Gerzson úrnak.

Peterdi Pál

MITŐL NŐ A FŰ SZOLNOKON?

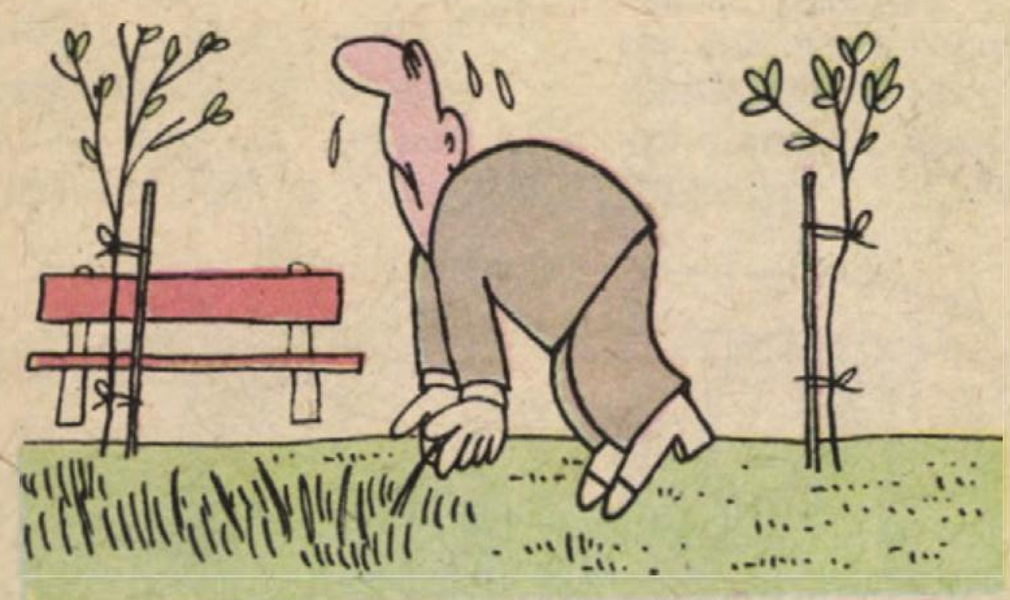
A kilencszázadik születésnapját ünneplő Szolnok új, jubileumi emlékműve kilenc egymásra fektetett kőlapból áll. Ahány század, annyi kőlap.

— Ez azért jó, — mondják tréfálkozva a város vezetői, — mert ha kiderül, hogy mégis idősebbek vagyunk, könnyen tudunk még két-három tömböt a tetejébe tenni.

Ennek csak a fele tréfa, vagy még annyi sem. Számtalan jel vall arra, hogy Szolnok vállát nem kilenc kőtömb, kilenc évszázad nyomja, hanem jóval több, de papír csak ennyiről van: 1075-ben említi először „Zounok" nevét Géza királyunk oklevele.

Ha ennyi, ennyi, ez is nagyon tisztes kor. Még szerencse, hogy Szolnok régen kapta meg a városi rangot, mert ma már olyan magasak a követelmények a várossá nyilvánítás előtt, hogy alig tudnák ezeket a normákat teljesíteni. Hiszen belterületi útjainak negyven százaléka földút, s még legalább 40 kilométer járdát kell építeni ahhoz, hogy minden utcának legalább az egyik oldalán szilárd talaj legyen a gyalogos járókelők lába alatt.

A közelgő születésnapot, szerencsére, nem úgy fogták fel, hogy az újabb ok az ünneplésre, hanem úgy, hogy ez újabb ok az elmaradottság gyorsabb felszámolására. Ennek köszönhetően sok szép, új, közhasznú létesítménnyel lepte meg magát a város a saját születésnapjára. Új park is szerepelt többek között a tervben, méghozzá nagyon szoros határidőt szabtak a felavatásig.

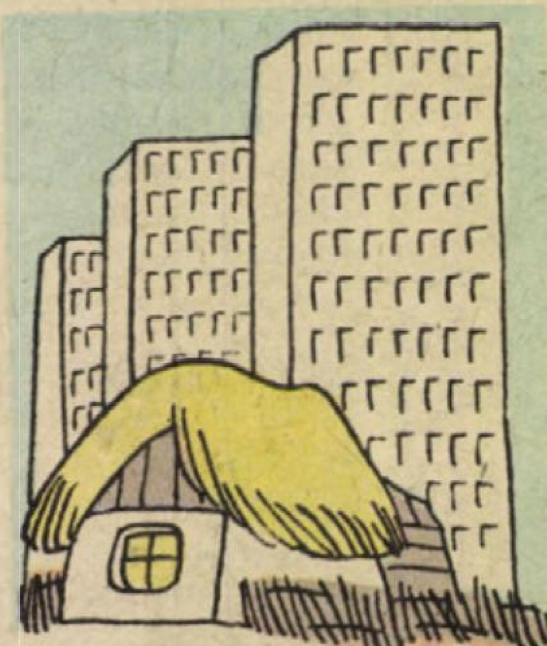

— Kinő addigra a fű? — kérdezték a hitetlenkedők.

— Ki kell nőnie, még ha szálanként huzogatjuk is ki! — mondták a bizakodóbbak.

Nekik lett igazuk, a park ügyében is, másban is. Aki csak időnként téved be Szolnokra, meglepetten látja, mennyi új épület (lakónegyed, szálloda, vasútállomás, irodaház) nőtt ki hirtelen a földből, mintha szálanként húzogatnák őket. Vannak lassan növő palánták is, persze. Ilyen például a Centrum Áruház. A régi Centrum jó tíz évvel ezelőtt kiégett, azóta ígérgetik az újat, de mintha a centrumisták kezdeti lelkesedése is kiégett volna, sok huzavona után csak most láttak hozzá az építéshez. Jó lenne egy kicsit „meghúzgálni" 'azokat a falakat, hogy szaporábban nőjenek.

Alvó város volt Szolnok, mostanában kezd ébredezni, a régi vályogváros helyén most nő ki egy új, kőből, vasból, lelkesedésből. A városcsinosító nagy nekibuzdulásnak az az egyik legfőbb célja, hogy a benne lakók otthonosan, jól érezzék magukat, ne kívánkozzanak el onnan. E körül nincs is baj, Szolnokról nem mennek el az emberek, inkább odamennek. A beköltözők és az újszülöttek száma évente ezerötszáz körül jár, tehát minden esztendőben egy kisebb falunyi lakossággal gyarapodik a város. Az új ezrek új gondokat hoznak, hol az óvoda kevés, hol az iskola, s ami mindig kevés, a kórházi ágy, sajnos, a betegellátás maga is beteg.

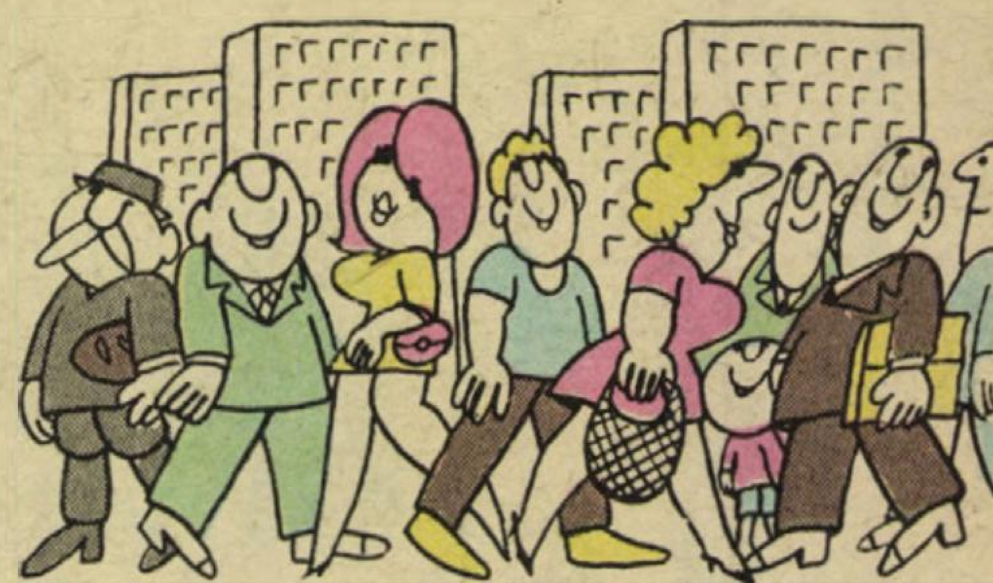
De a nagy igyekezet nem csak arra irányul, hogy a szolnokiak megszeressék a városukat, hanem arra is, hogy mások is, minél többen megkedveljék.

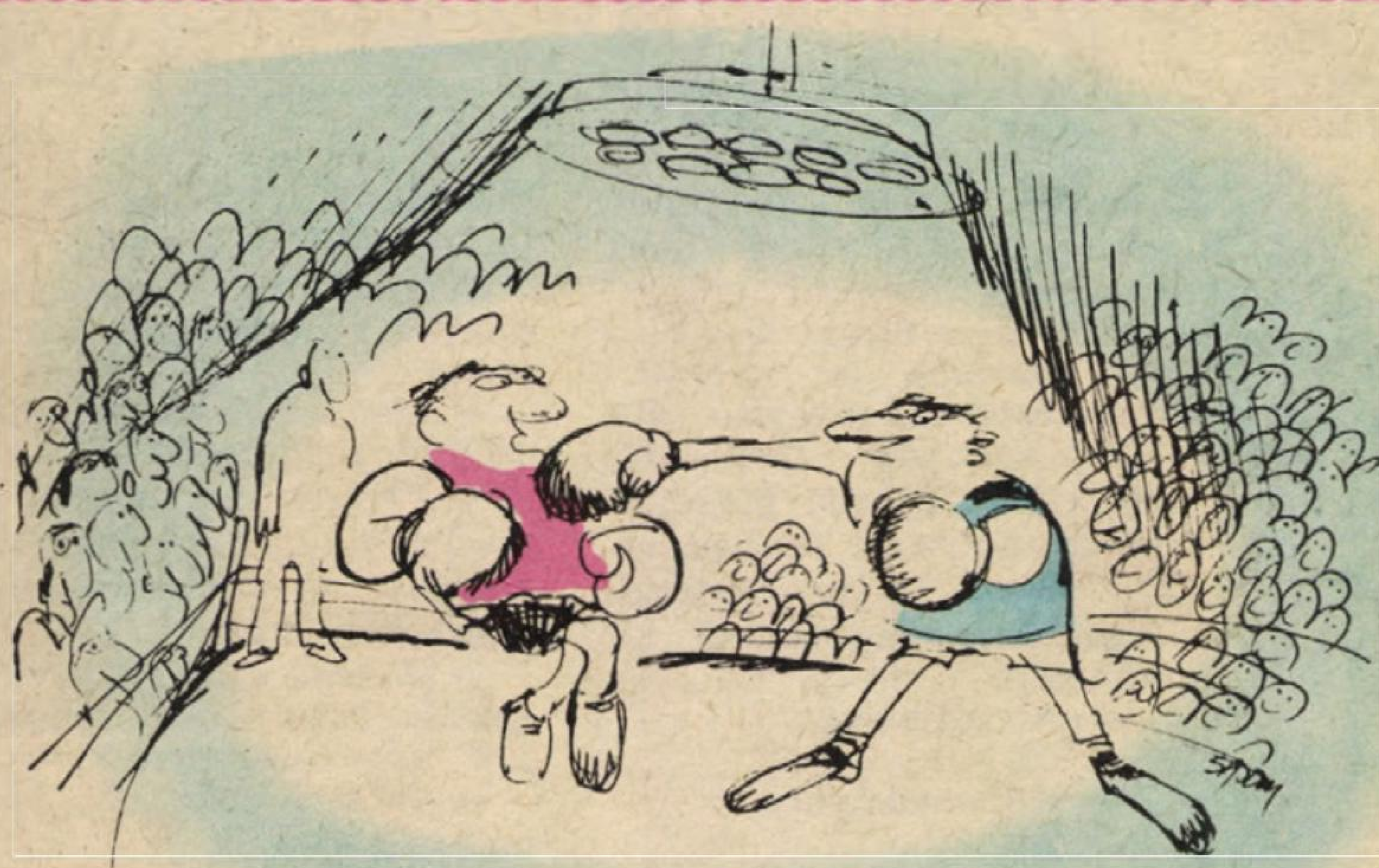
Azt mondják, az a baj, hogy túlságosan közel van Pesthez, száz kilométer nem nagy táv az autósnak, nem kényszeríti arra, hogy megpihenjen, többségük csak átrohan Szolnokon. Jó volna arra késztetni őket, hogy megálljanak, körülnézzenek egy kicsit. Az igazi persze az volna, ha nem megállóhely lenne Szolnok, hanem úticél. Ha sok embert csalogatna ide a Tiszaliget sok pihenési, sportolási lehetősége, a művésztelep újra növekvő híre, a kiállítási csarnok, a múzeumok, a kilencszáz évesen is fiatal város lüktetése.

A tizedik évszázadát az idegenek nyüzsgésének közepette szeretné leélni a város. Állandóan nőve, gyarapodva. S ami a legfőbb: nem középiskolás fokon. A város nagy szívfájdalma: nincs még felsőfokú tanintézete. Pedig már a jóval kisebb Jászberénynek is van. Még a helyét is meghagyták egy főiskolának. Szerintem még a fűszálakat is húzogatják rajta...

A város nagy életkedvvel üli a születésnapját, minden pezseg, minden mozgásban van. Ebben a nagy mozgolódásban az se volna meglepő, ha egy szép reggelen vidáman, csörgedezve folydogálni kezdene a Holt-Tisza is...

Radványi Barna

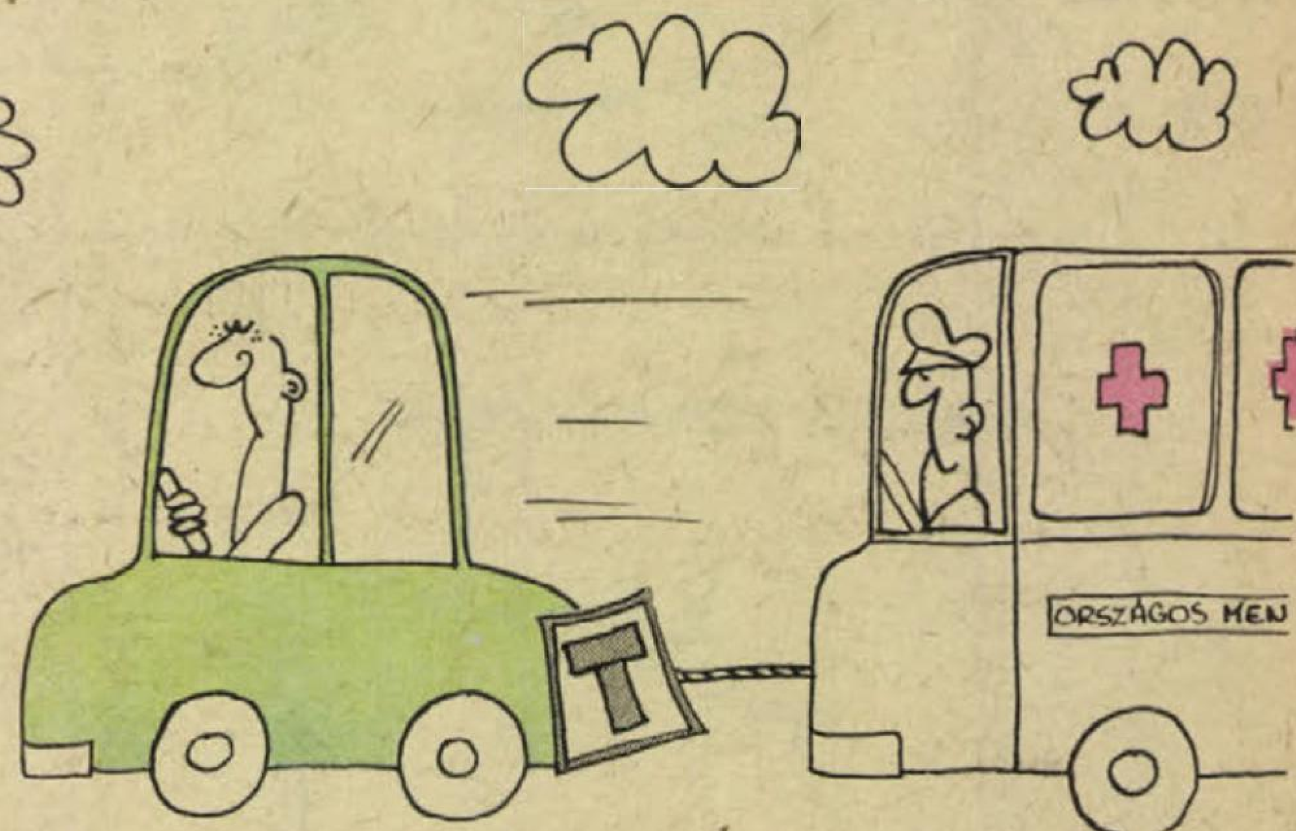

SÉRELEM

– Muszáj neked mindig a közönség uszályába kerülni, és ekkorákat ütni?

FŐ AZ ÓVATOSSÁG

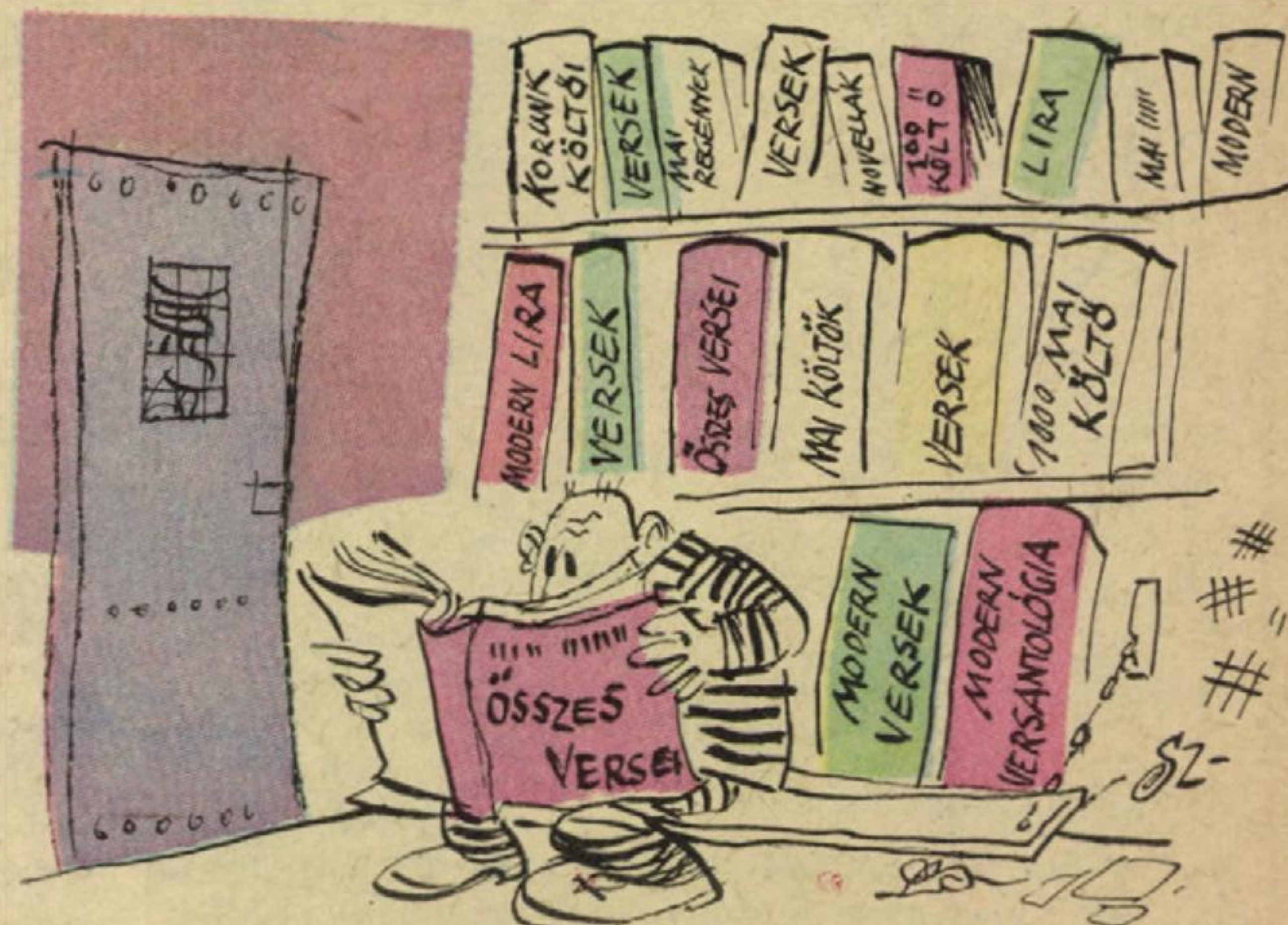

BIZTOS, AMI BIZTOS

– Bravó Dávid úr! És most lássuk a doppingvizsgálatot!

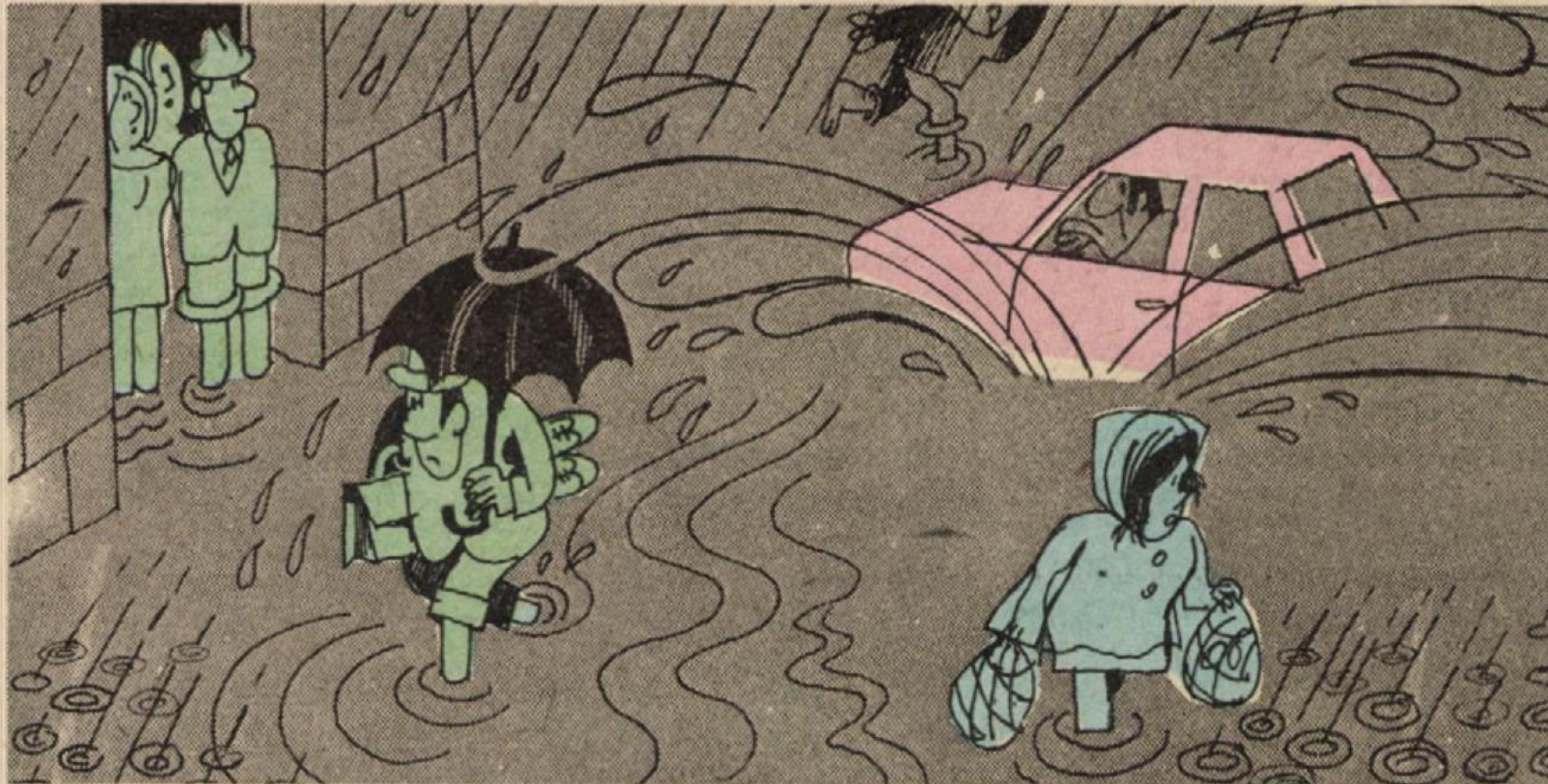
SZIGORÍTOTT BÜNTETÉS

Megkérdeztük rajzolóinkat:

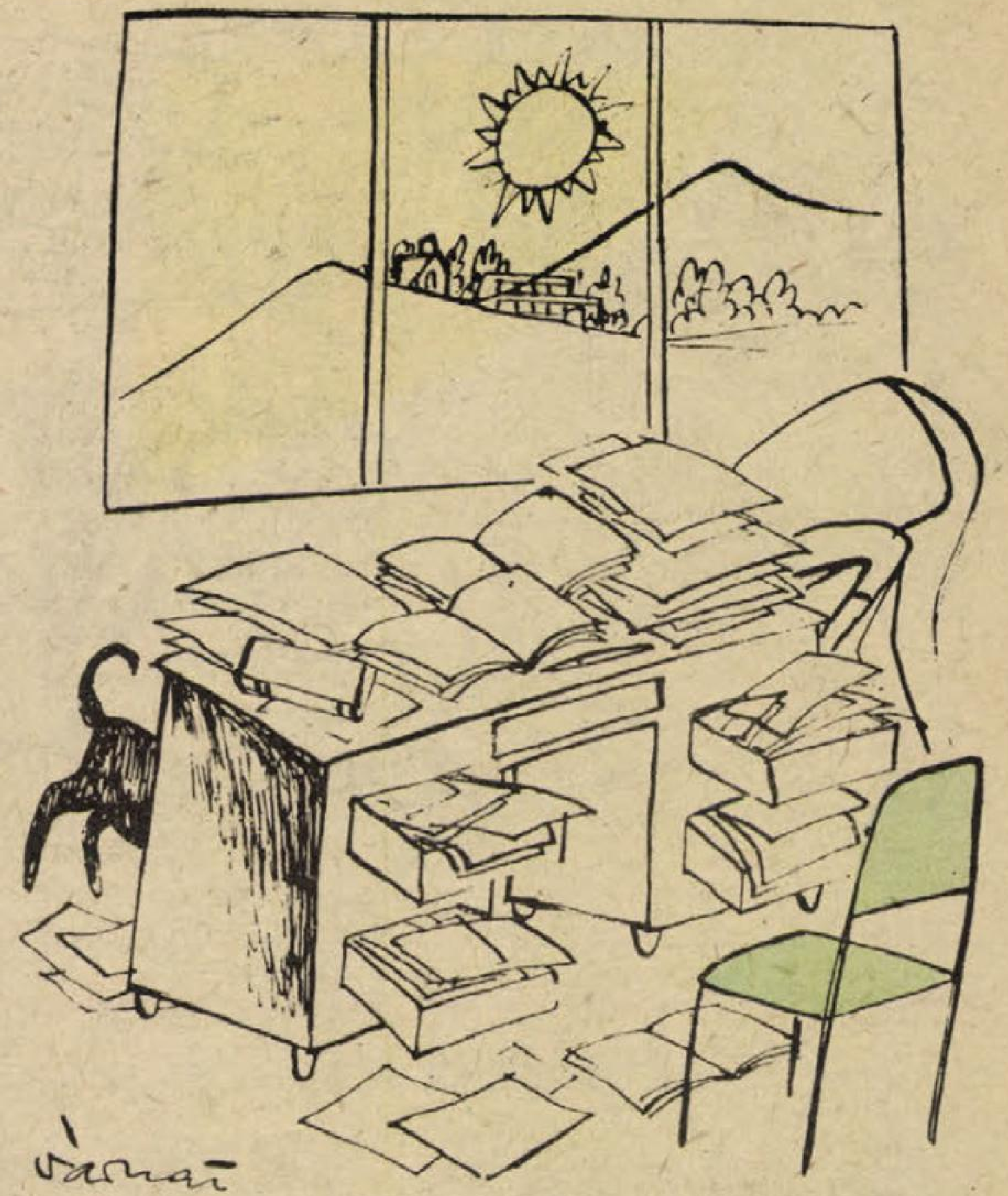
MIRE EMLÉKEZNEK AZ ELMÚLT NYÁRBÓL?

Mészáros András:

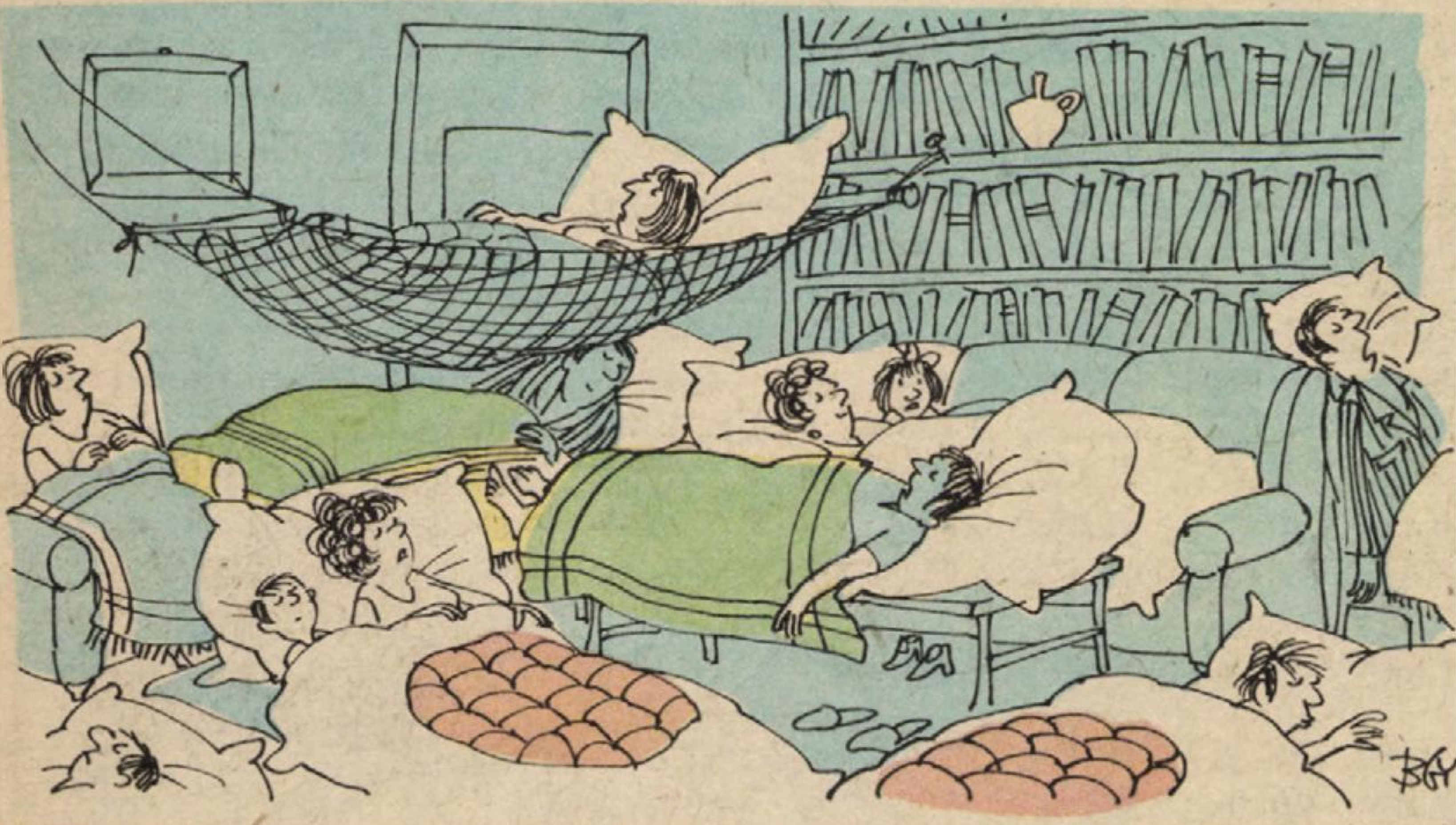
– A nagy vízi-parádékra . . .

Várnai György:

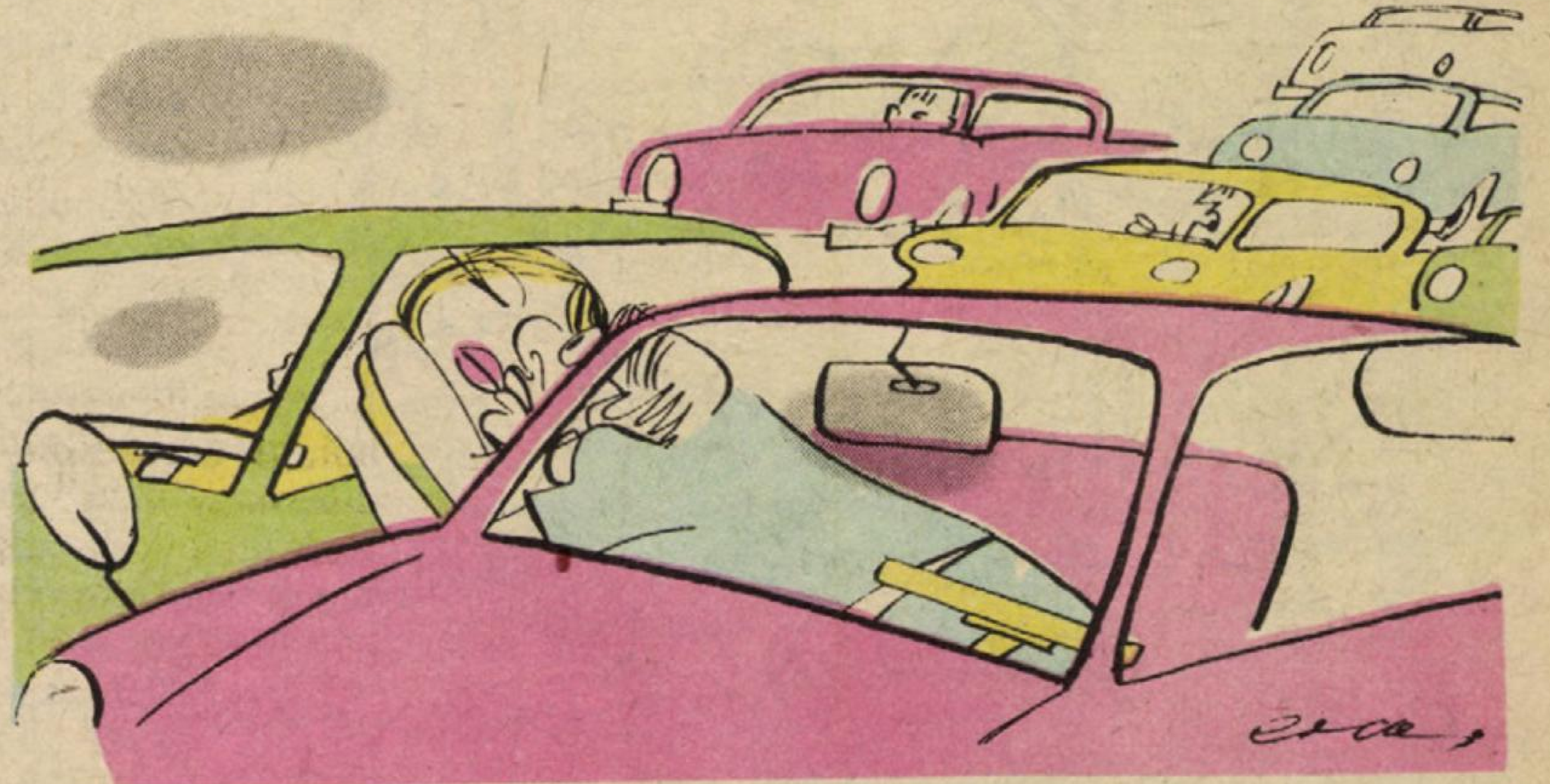
– Nem tudom, pedig valahová felírtam magamnak . . .

Brenner György:

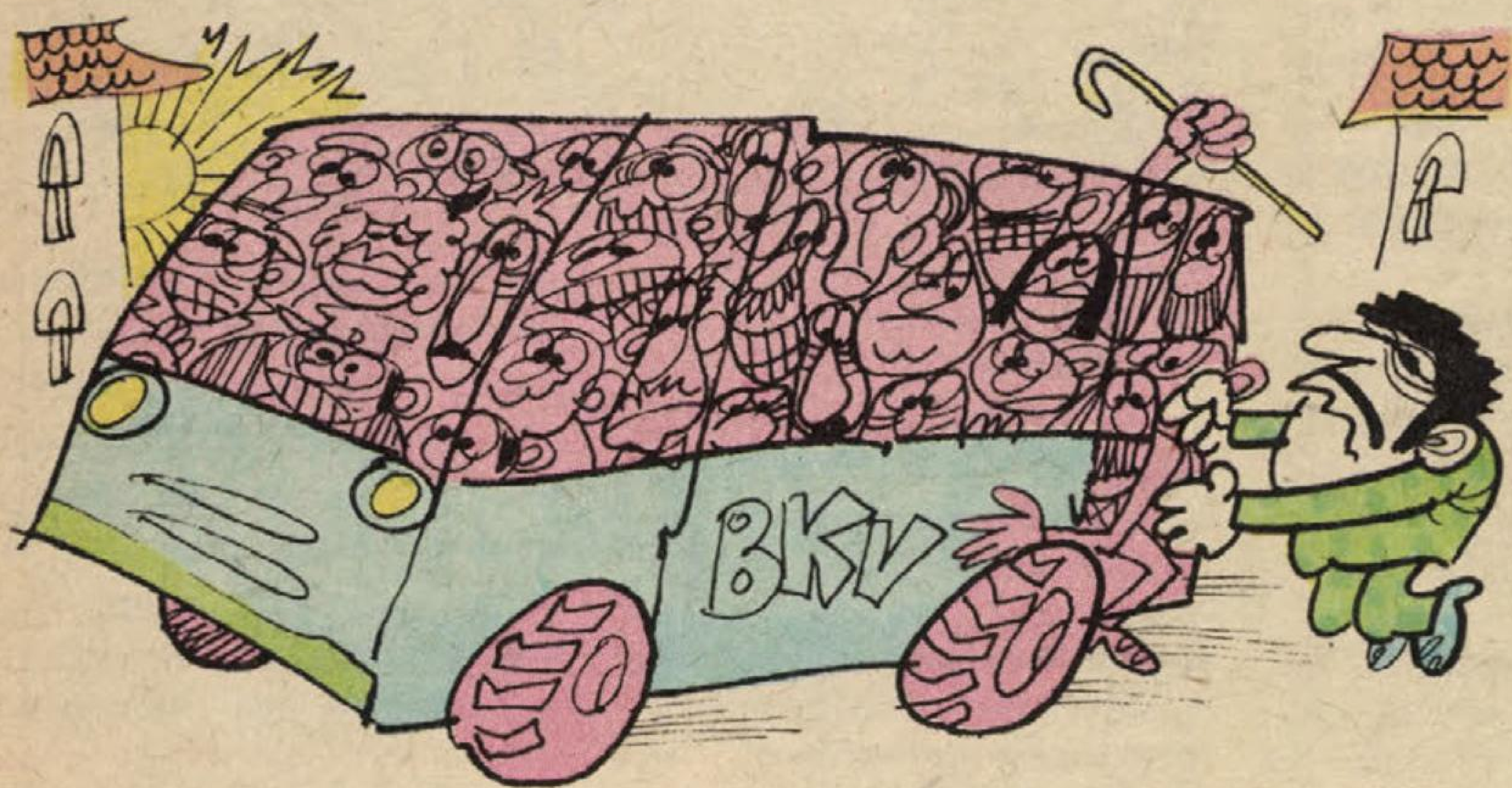
– Meglátogattak minket a külföldi rokonok.

Erdei Sándor

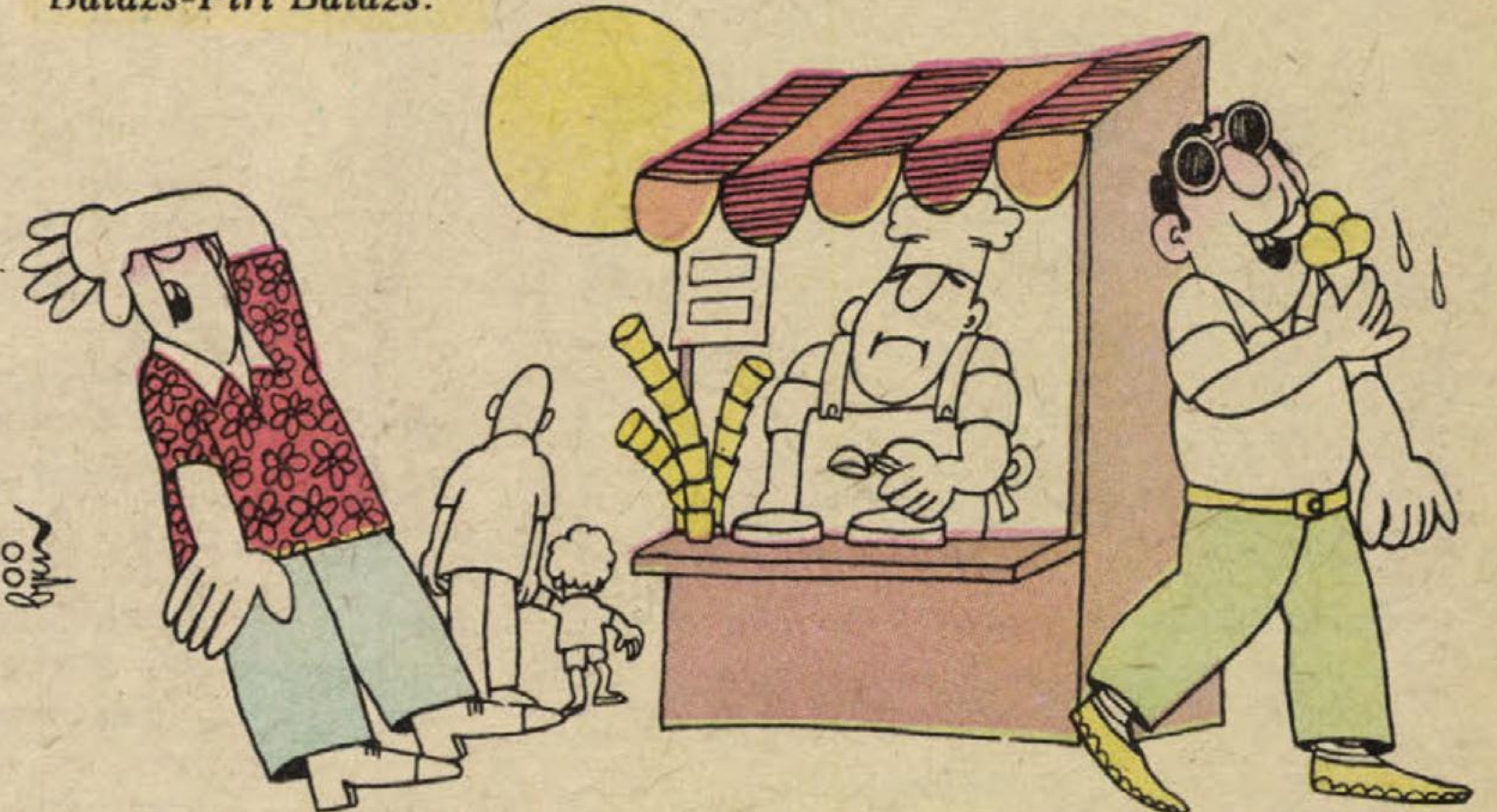
– Egyszer dugóba kerültem az M 7-es úton.

Fülöp György:

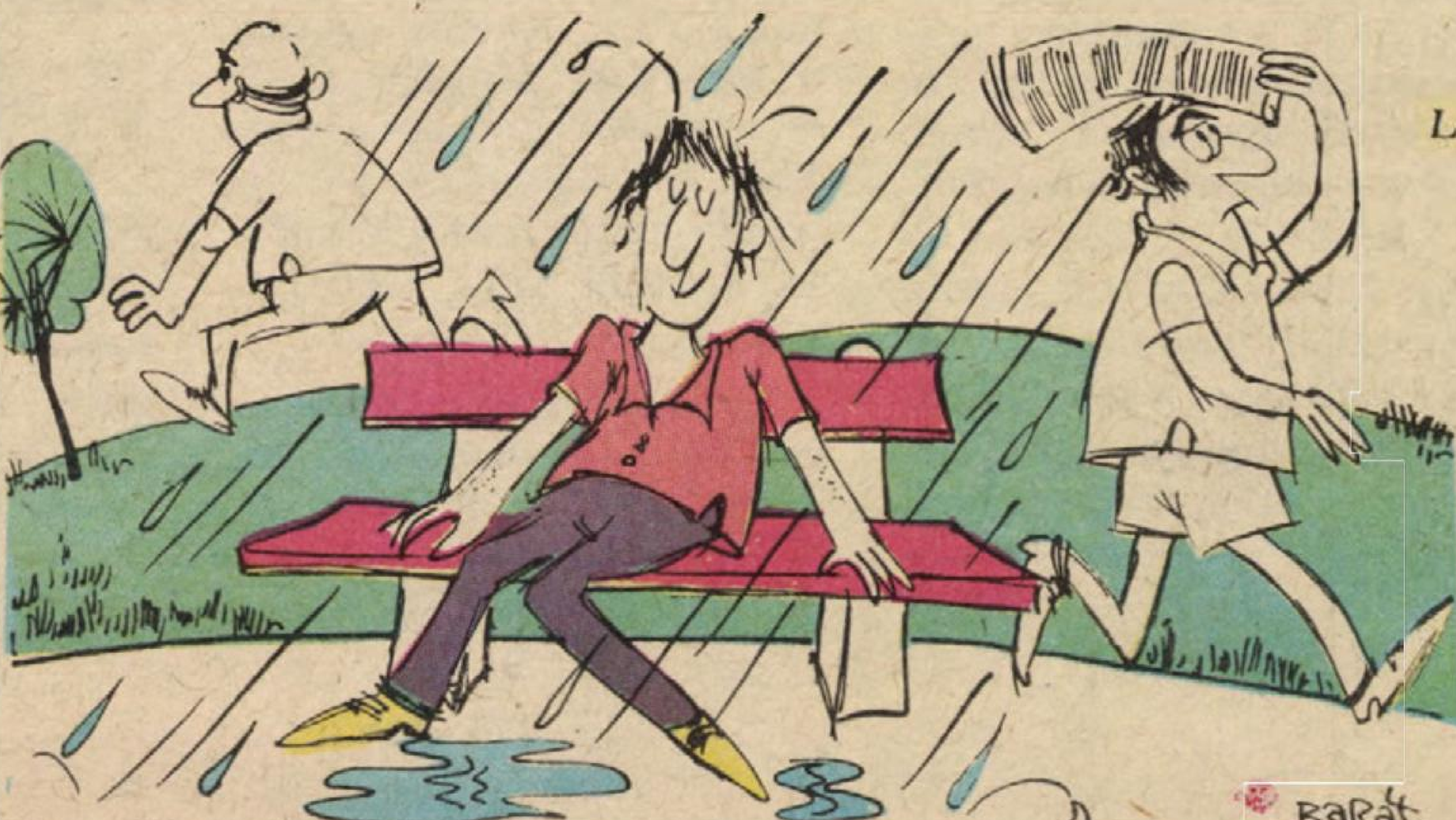
– Volt egy-két emlékezetes nyári utazásom.

Balázs-Piri Balázs:

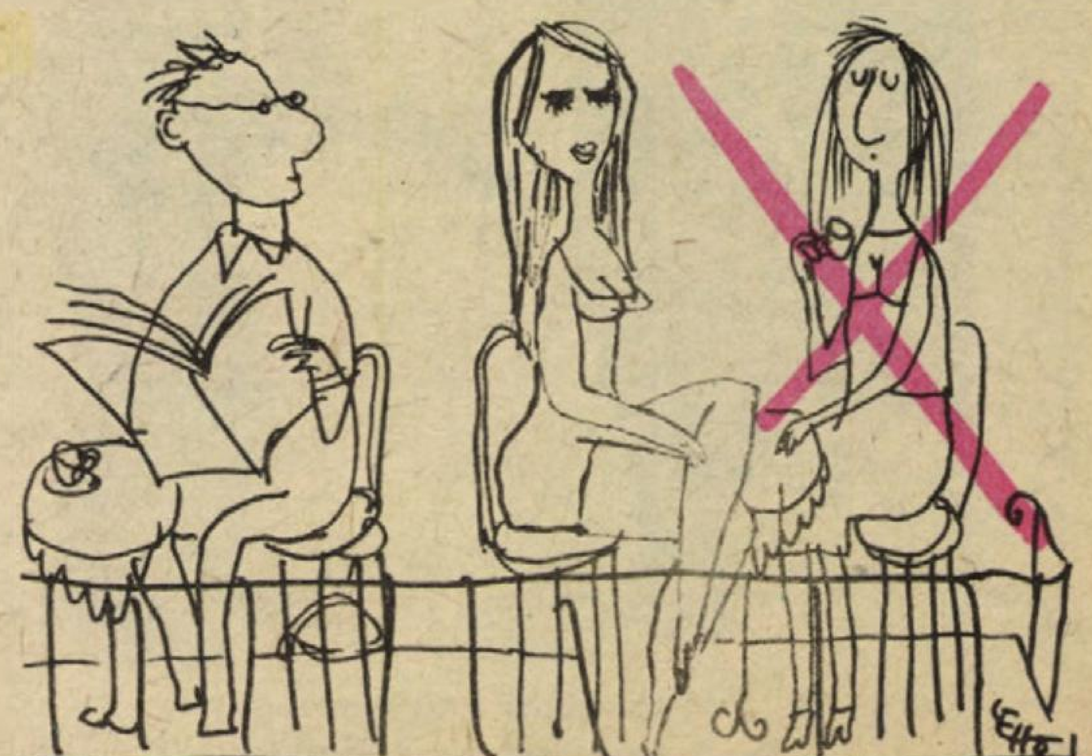
– Egy vakmerő férfira, aki vasárnapi kánikulában vaníliafagylaltot vett egy maszeknál.

Barát József:

– Néhány felejthetetlen percre a kánikulában.

Lehoczki István:

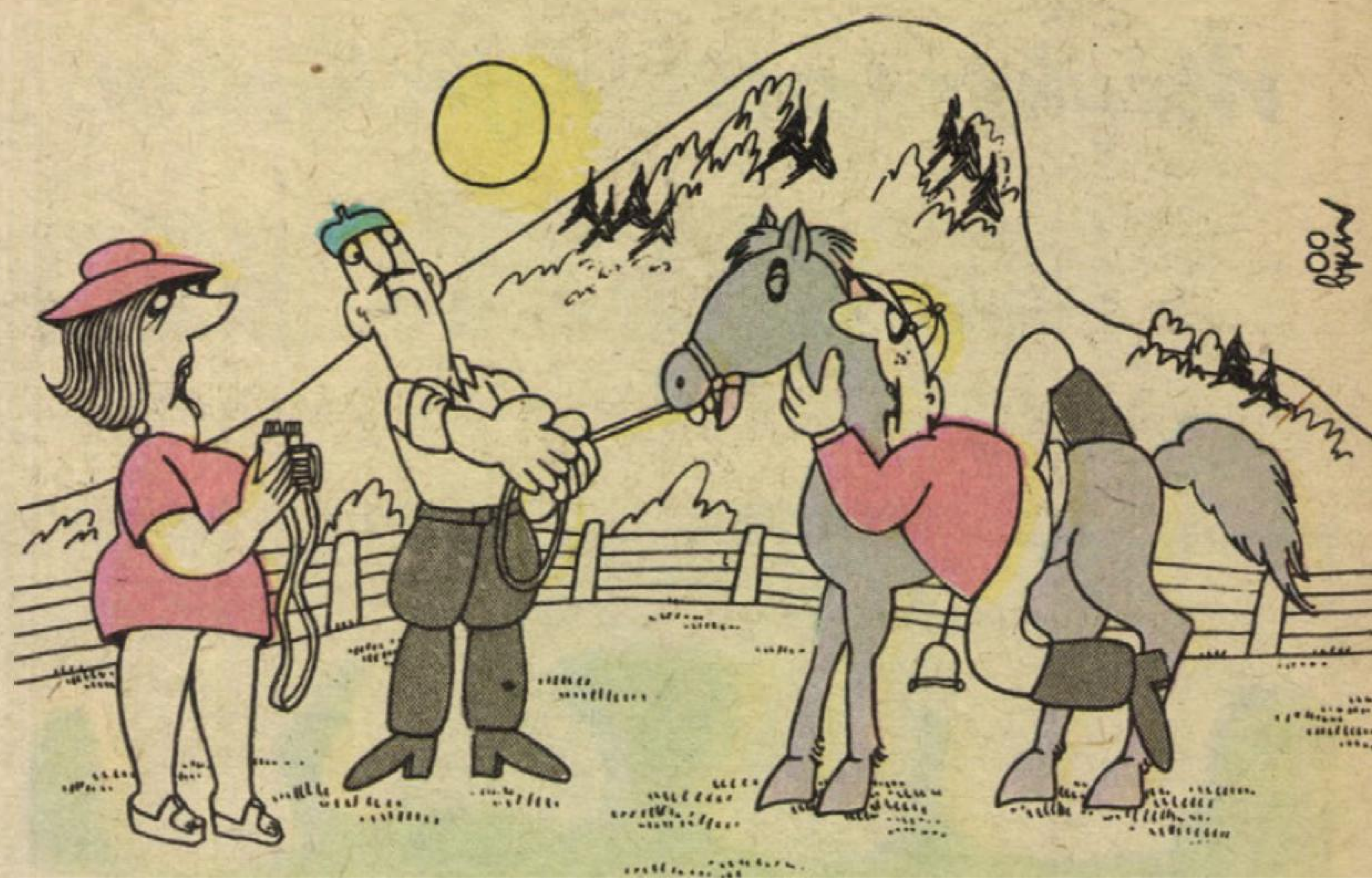

– Csak a szépre . . .

LAKODALOM

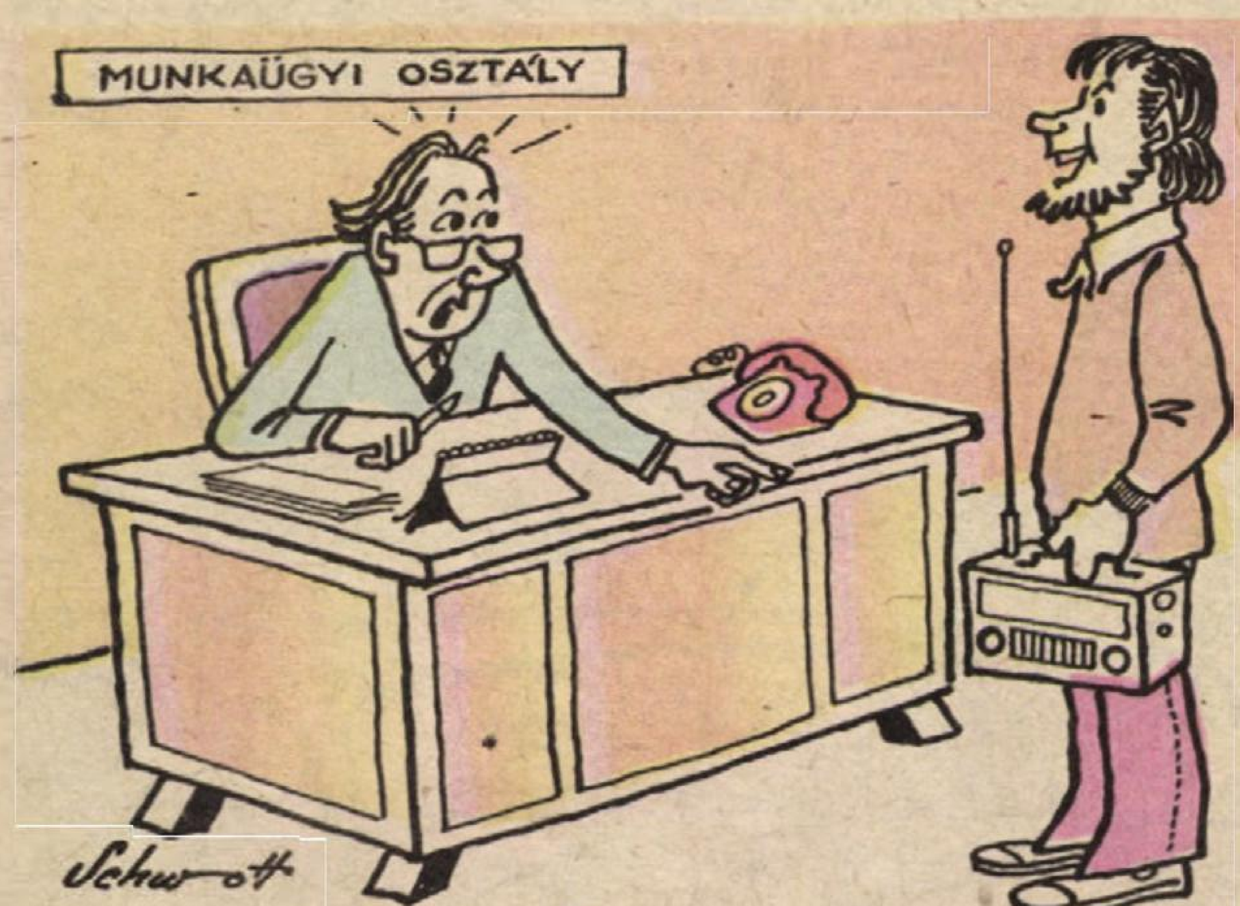

LOVAGLÓLECKE

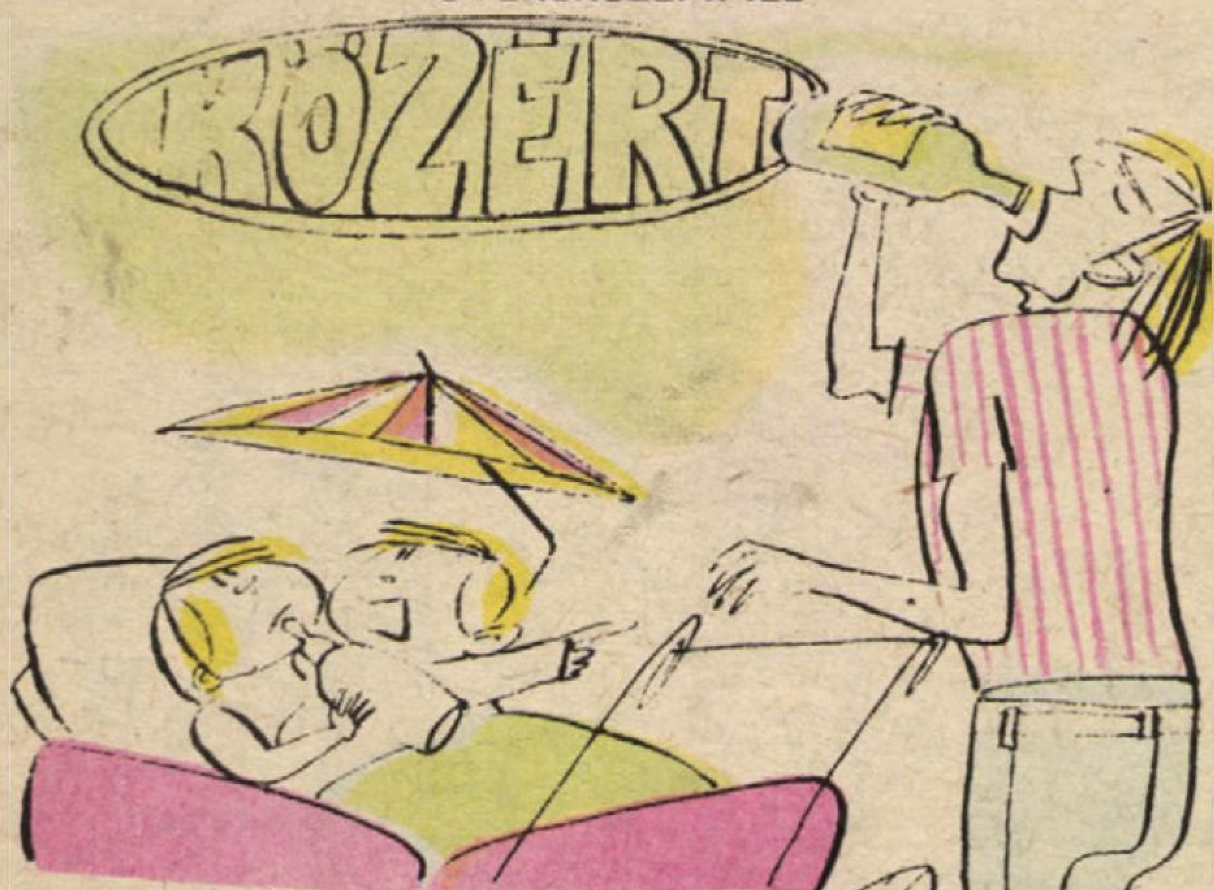
– Legalább addig próbálj nyeregben maradni, Walter, amíg egy emlékfotót csinálok rólad!

KELL EGY KIS KIKAPCSOLÓDÁS...

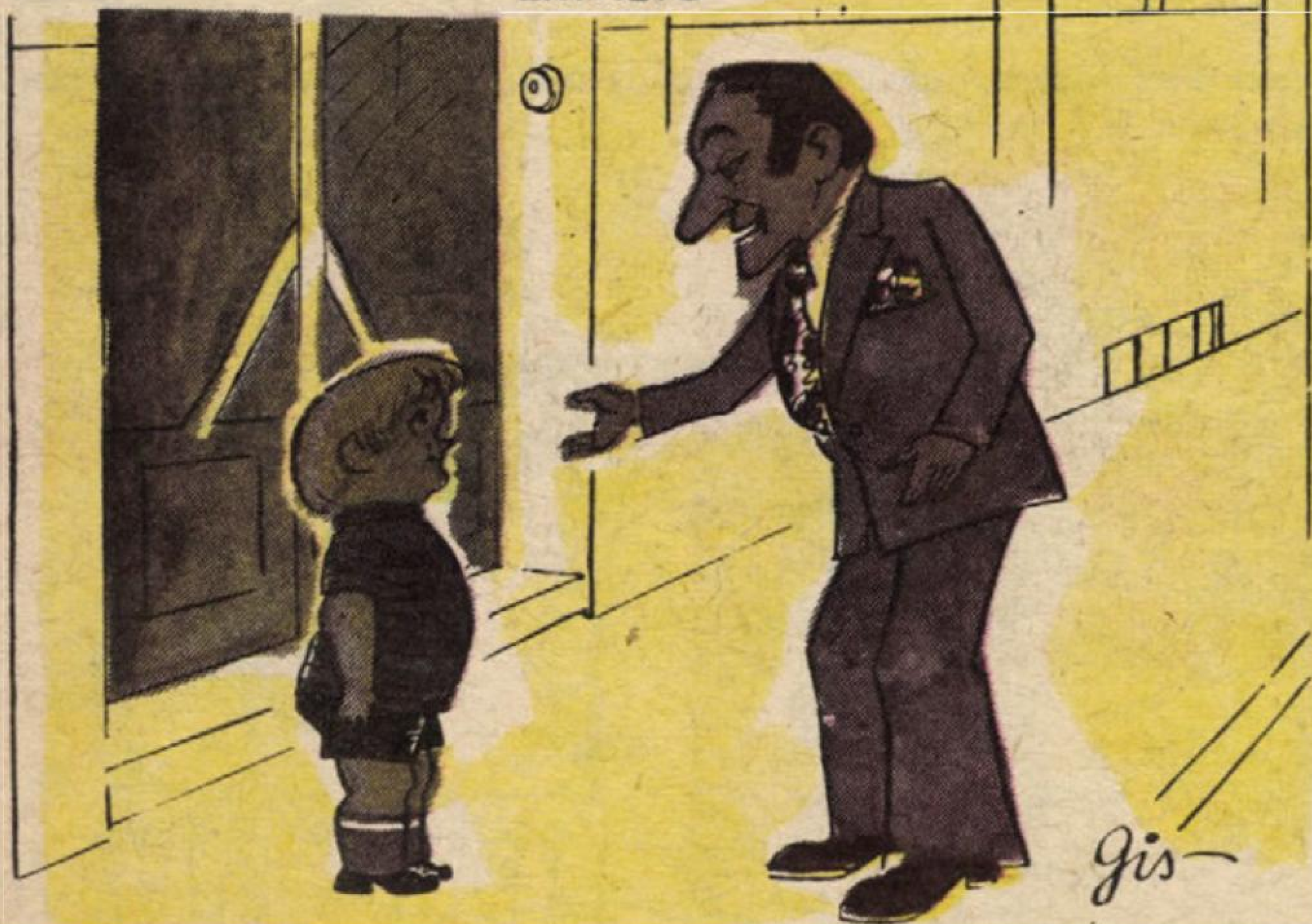
– A rádiót miért hozza a munkahelyre?
– Nem szeretek unatkozni...

GYEREKSZEMMEL

– Felnőtt korában cumizik! És még ő oktat minket!

ÉRTHETŐ

– Mitől hízol ennyire, öcsi?
– Abbahagytam a dohányzást.

SZEGÉNY METEOROLÓGUSOK

Sajnálom a meteorológusokat. Igenis, sajnálom azokat a jól képzett tudósokat, akik napról napra, sőt óráról órára mérik és értékelik, elemzik és számítgatják az időjárást. Bonyolult műveleteiket aztán két prózai mondatba silányítja a tömegkommunikáció, majd fél mozdulattal, vagy egy kézlegyintéssel ítéli meg az ország apraja-nagyja.

Pedig ők igazán nem tehetnek arról, hogy egyes légtömegek nem akkor, úgy, és oly módon... (Gondoljunk csak a sportra. Ott is elő-előfordul, hogy egyes mérkőzések, versenyek előtt a szakértők pontosan tájékoztatnak bennünket a várható eredményekről, és aztán... aztán...!)

Ez a rokonszenvem a meteorológusok iránt nem újkeletű. Több évtizede született mindenre magyarázatot kereső gyerekfejemben.

Akkoriban kezdtem újságot olvasni és ott az időjárásjelentést, amelyet sehogy sem értettem, amíg nem találkoztam ezzel a szakkifejezéssel: „Légtömegek harca".

Légtömegek harca! Ez igen, ez világos beszéd, ezt értettem, hiszen magam is naponta harcoltam Boda Pista csapatában őrmesteri rangban. (Csak később fokozott le kapitányom szakaszvezetőnek. Herczeg Jani korrumpálta őt három stolverkkel, hogy a helyembe kerüljön. Bizony, ha Boda Pista karakter, azóta már tábornok lennék!)

Légtömegek harca! Ez okos magyarázat. Aki úgy otthon volt a hadászatban, mint én, az szinte maga előtt látta, hogy — például — a hideg légtömegek fönt északon, a sarkkörök táján, hogyan állnak csatarendbe. Úgy helyezkedhetnek el a fjordok, gleccserek és jéghegyek fedezékében, mint mi a piacon a halas-standok mögött. Kapitányuk pedig úgy áll hősiesen terpeszkedve, egyik lábával Grönlandon, a másikkal Izlandon, ahogy Boda Pista állt a sánta bolgár bódéja előtt. Akkor jelentést kap Hideg kapitány az előreküldött felderítőktől, int hát a kezével, és huj, huj, hajrá!...

Vagyishogy... Várjunk csak! Arra határozottan emlékszem, hogy a „huj, huj, hajrát" a keleti légtömegek kiáltották, akik szittya őseink módjára szőrén ült szélparipákon száguldottak fergeteges rohammal, és rendszerint az óceáni légtömegekkel ütköztek meg hazánkban. Ez volt ám a harc! Az óceániak ugyanis a habokból támadó sellők és szirének amazoncsapata volt. Ők bálnák, cápák és repülő halak hátán lovagolva áradtak át a Kárpátokon.

Így folyt-folyt a légtömegek harca ősztől késő tavaszig, amikor is délről feltörtek az övig meztelen sötétbőrűek. Fekete kobakjaik váratlanul, meglepetésszerűen egyszerre csak itt kavarogtak a fejünk fölött, és fülsiketítő dobpergés közepette röpítették tüzes nyilaikat. És elűzték mind a többi légtömegeket.

———

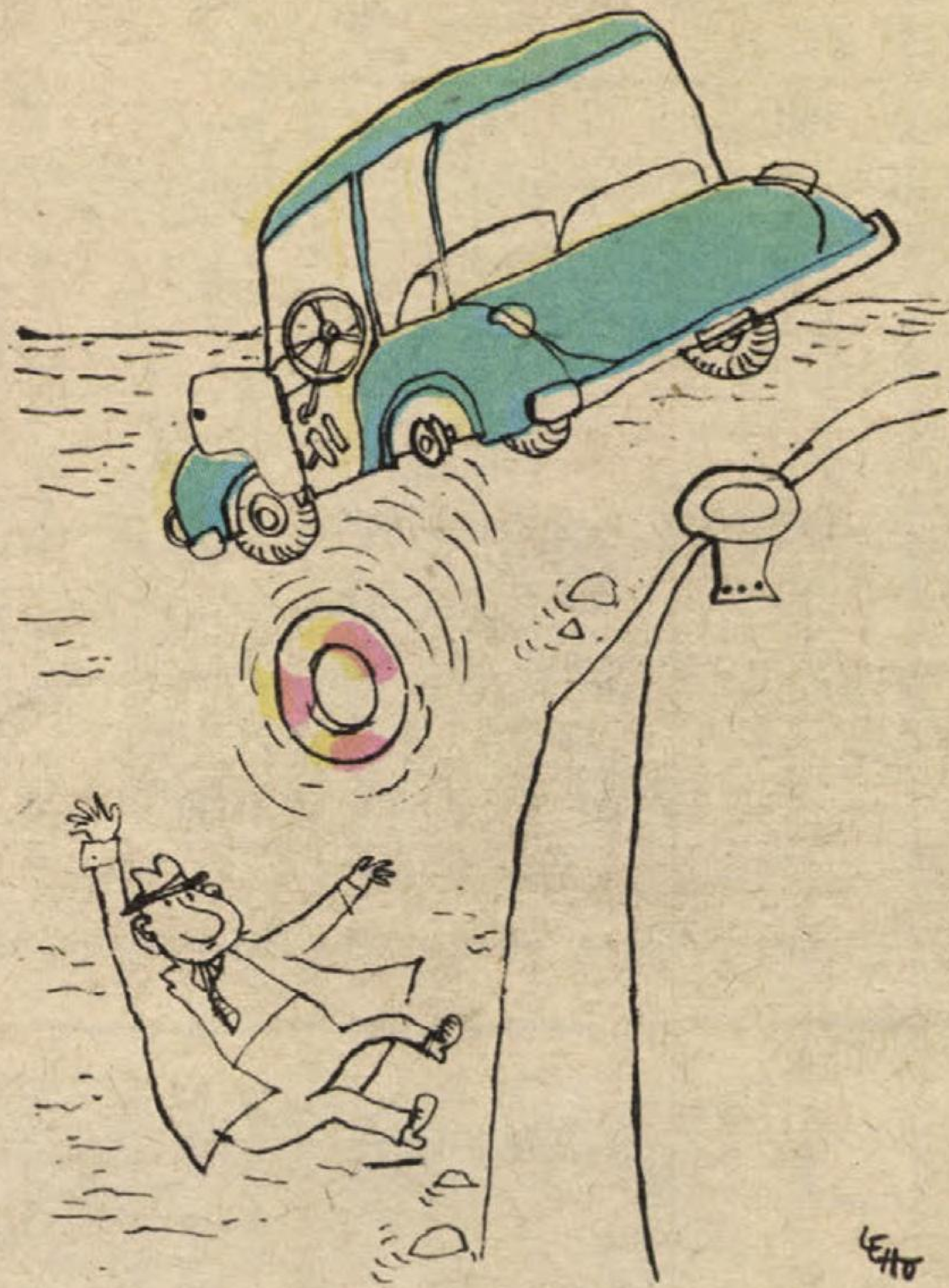
Aztán tanultam és olvastam sok mindent. Lassanként megértettem, hogy a levegő oxigénjéből és nitrogénből vegyített gáznemű anyag, amely Földünket körülveszi. Van neki nyomása, meg hőmérséklete, sőt: hőmérsékletkülönbsége, de ugyanekkor hat rá bolygónk forgása, és befolyásolja a páratartalom, meg sok minden egyéb, vagyis anyag van, és mechanizmus.

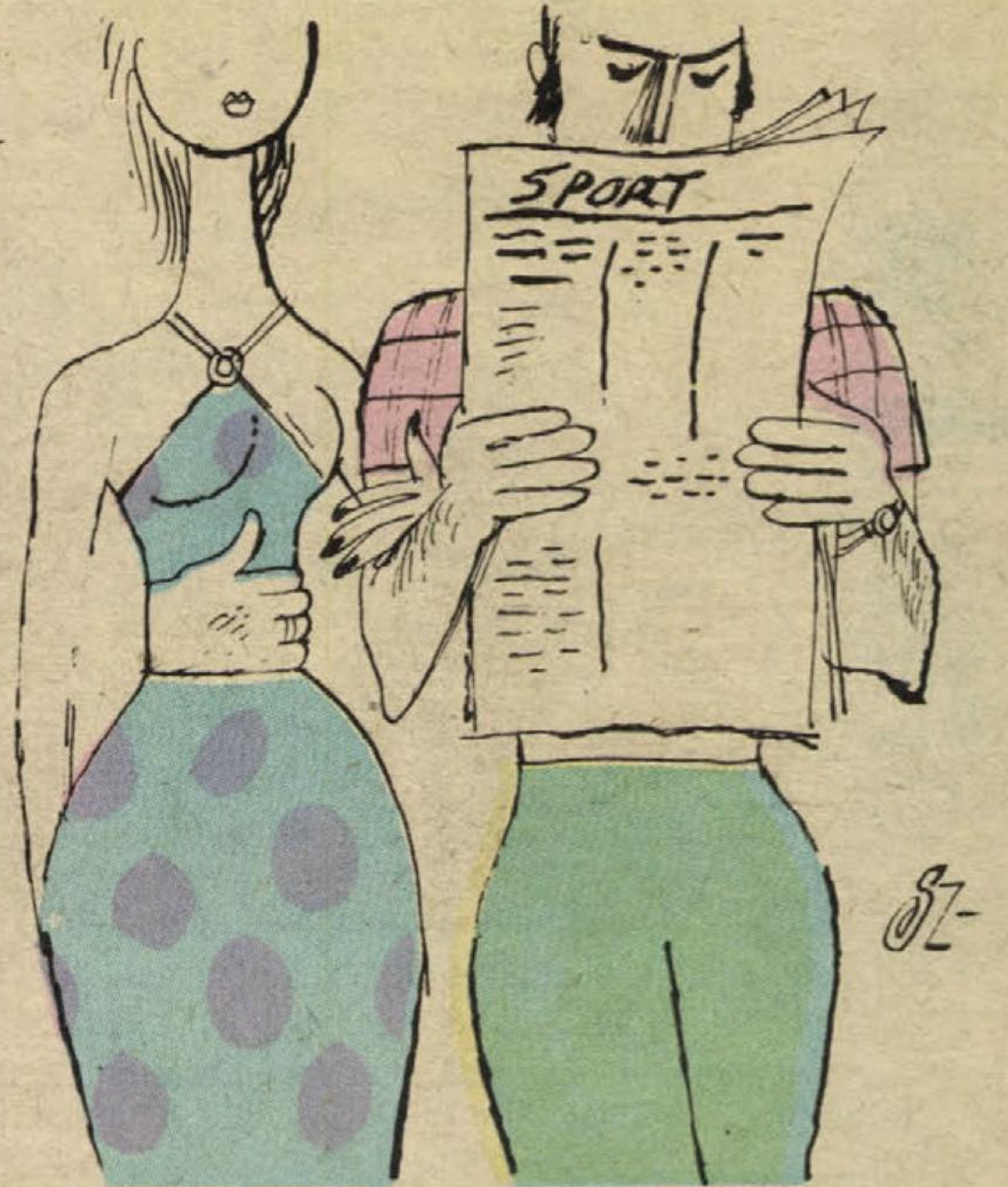
Légtömegszörnyek pedig nincsenek, mint ahogy nincsenek boszorkányok, ördögök, manók, és más képzeletszülte lények sem!

Ez így igaz, ezen nincs mit vitatkozni, ezt érteni értem, de... Föl nem foghatom, hogy akkor kik azok, akik rendre áthúzzák a szegény meteorológusok számításait?

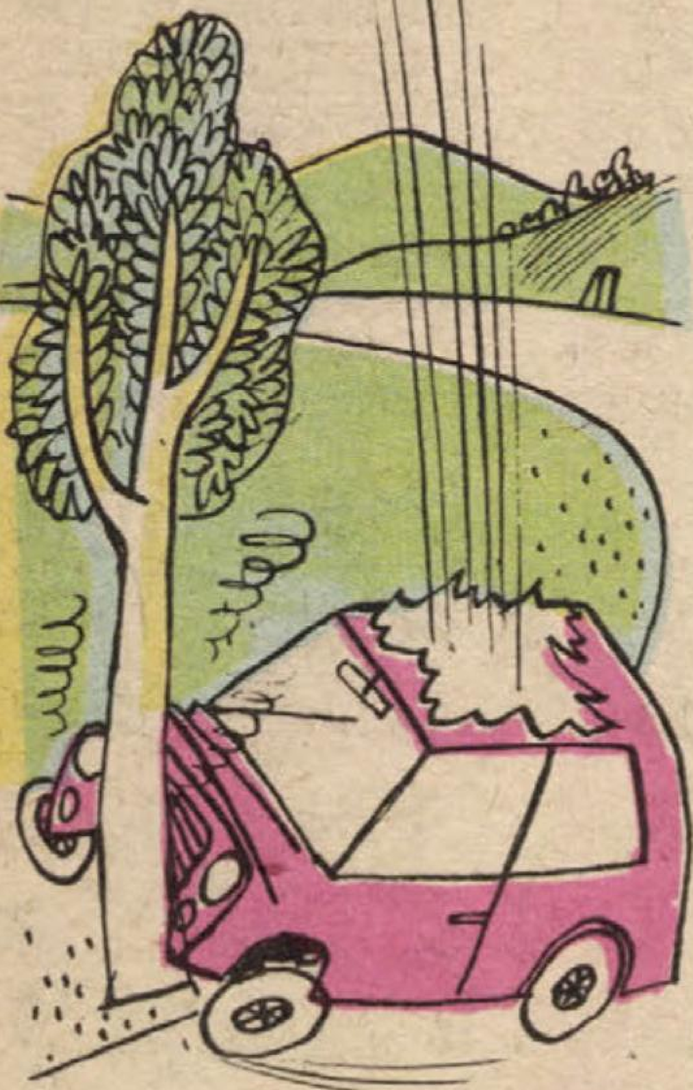
Sólyom László

ÖV

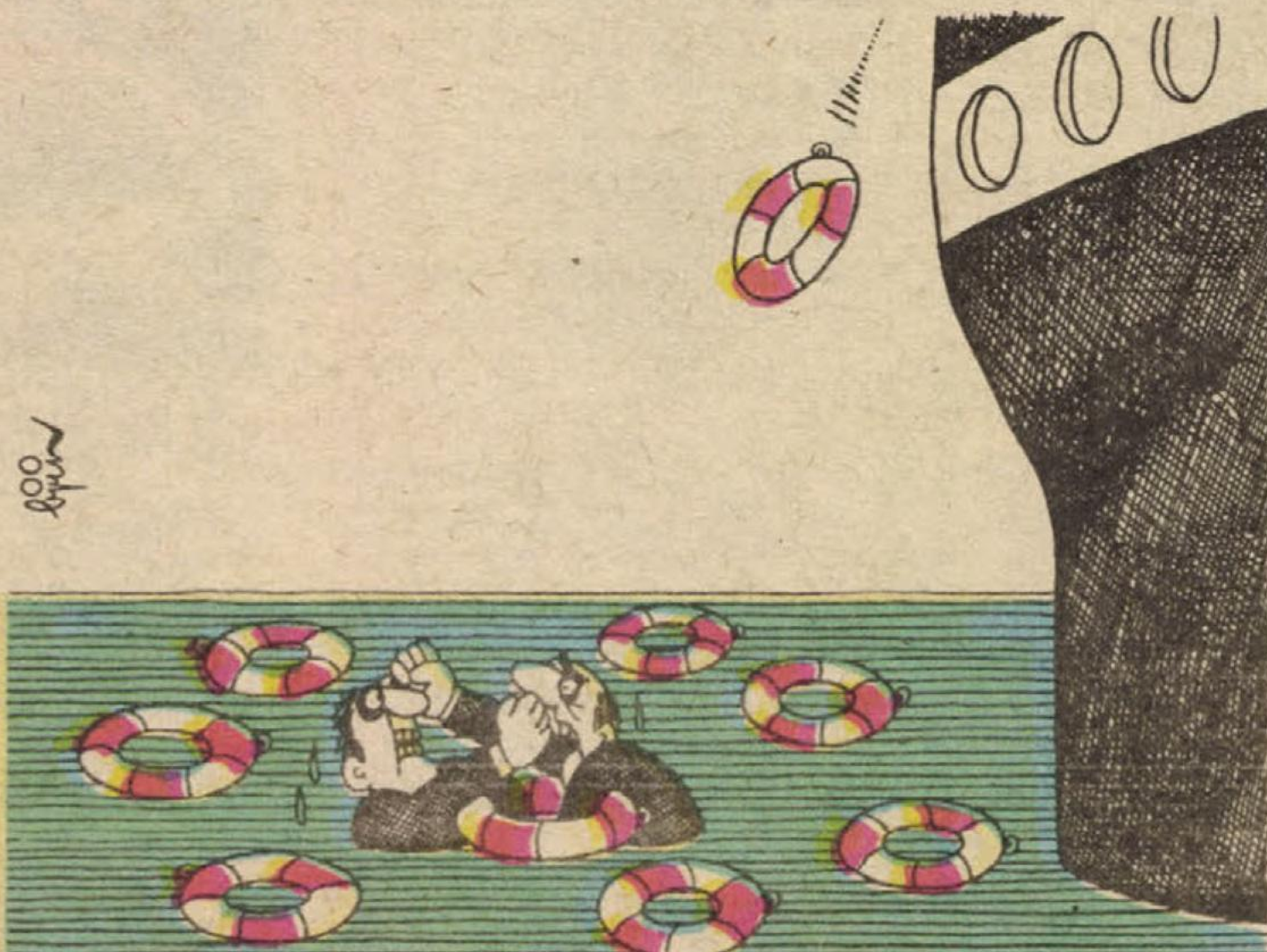

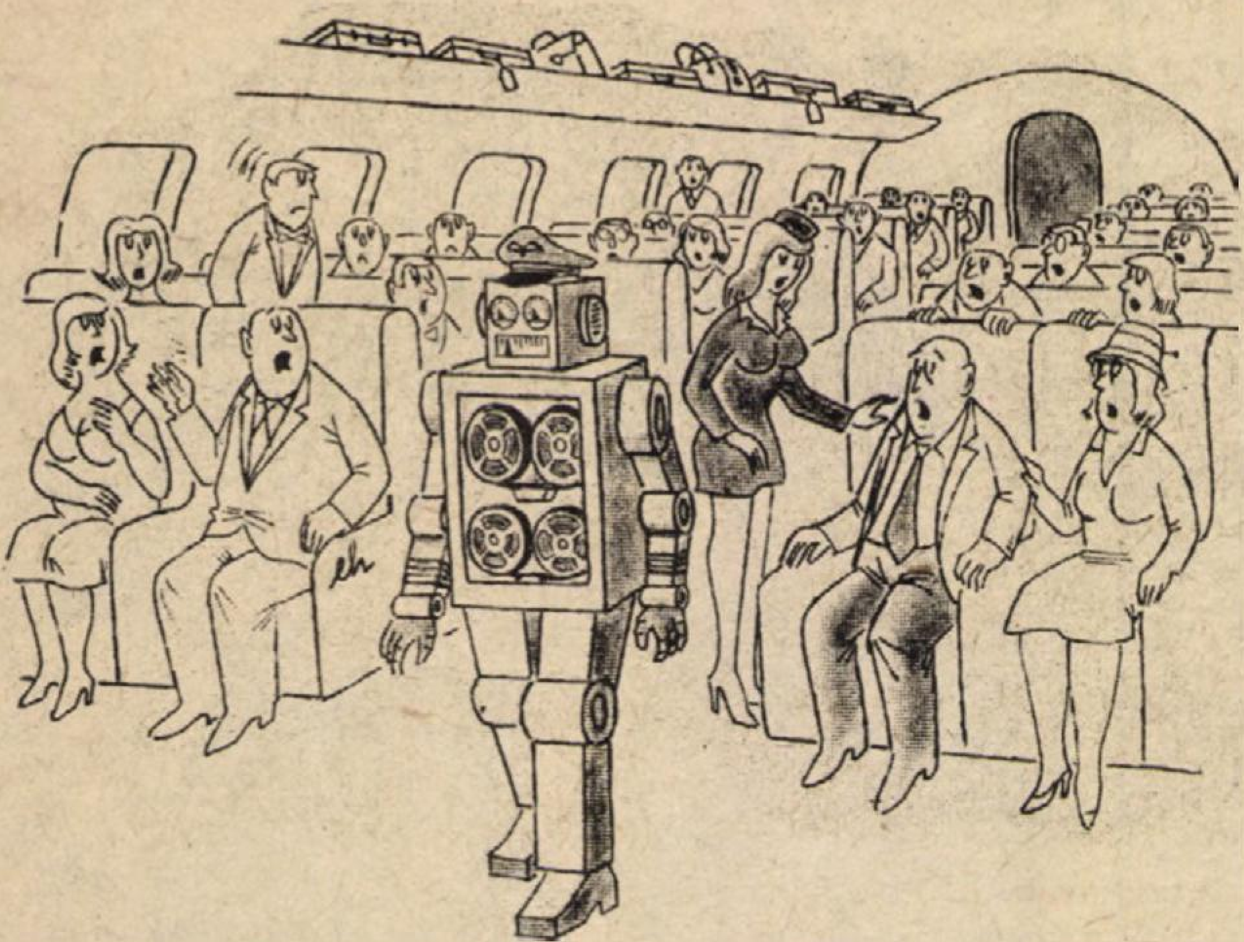

VÁRNAI, LEHOCZKI,
SZÜR-SZABÓ, TÓT,
DALLOS, BALÁZS-PIRI FÜLÖP

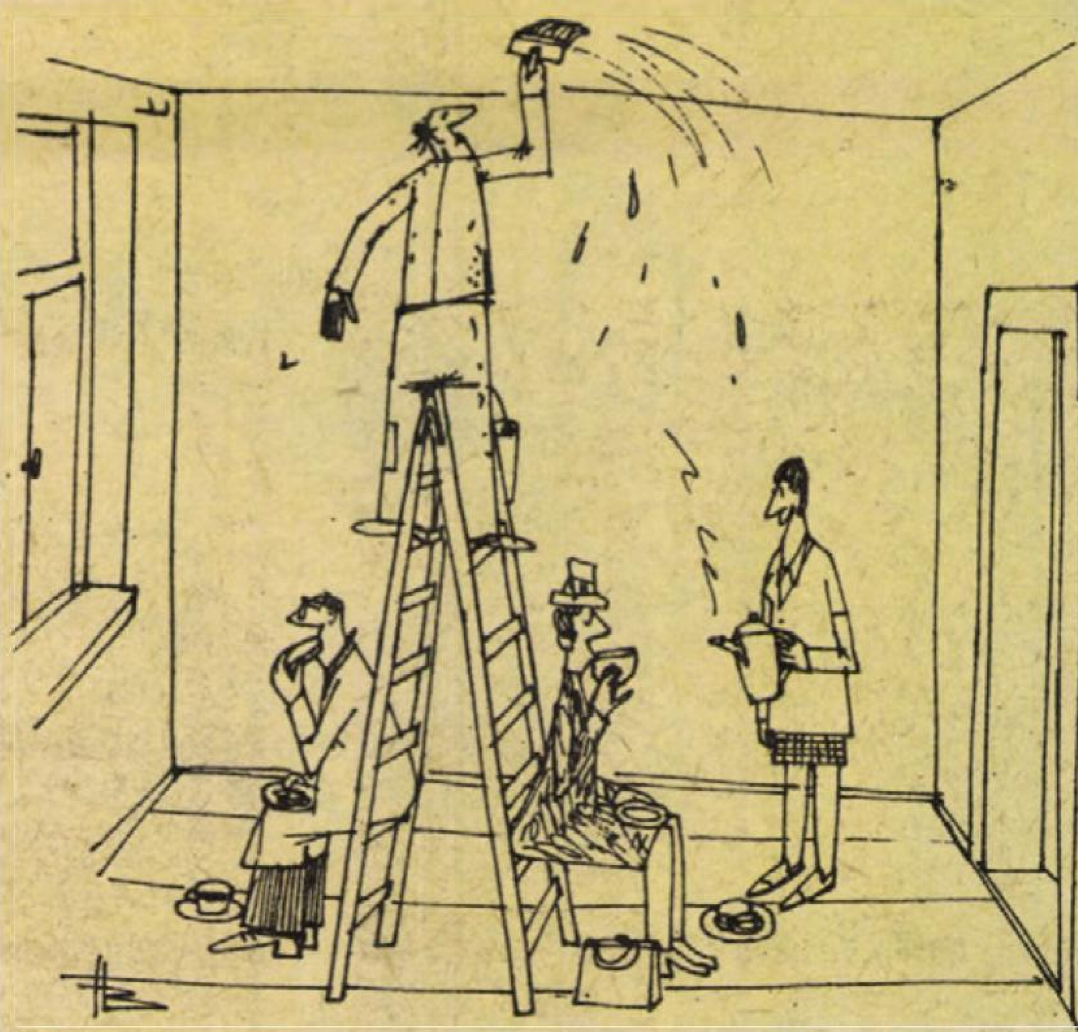

IMPORT HUMOR

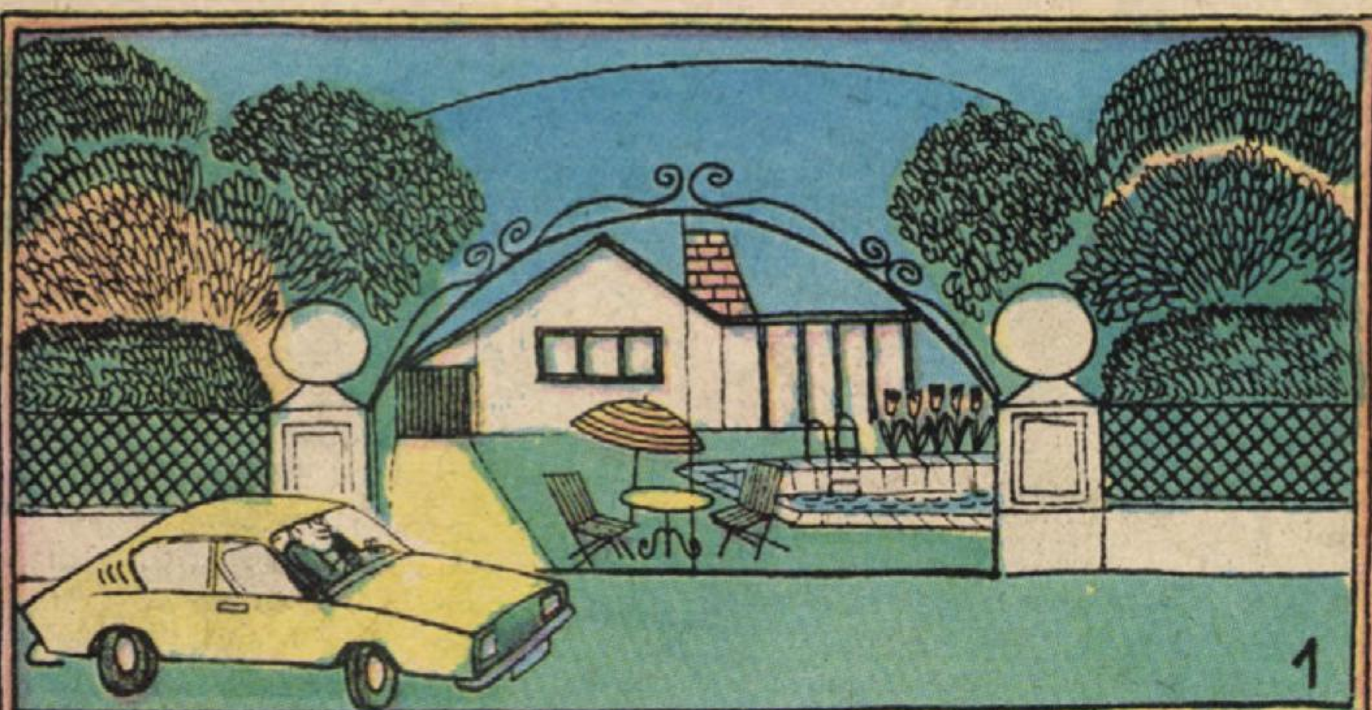

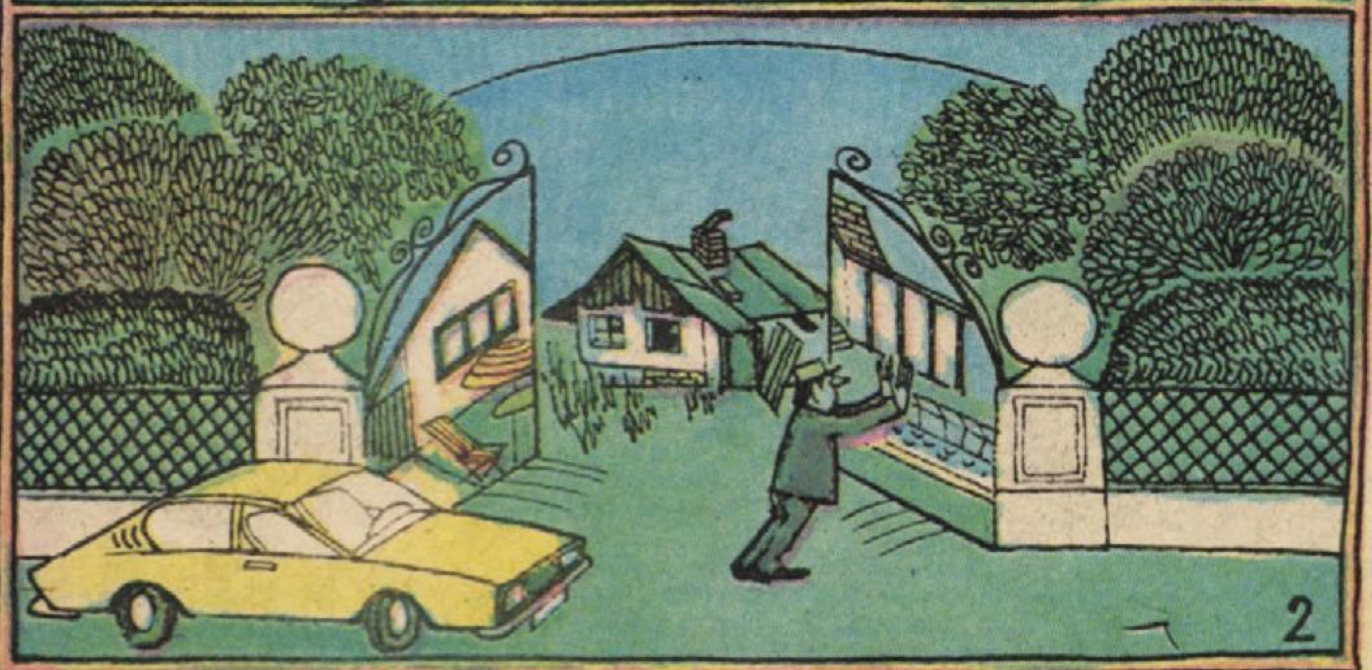
– Legyenek nyugodtak, kedves utasaink, ő a robotpilótánk!

– Igazán kedves tőletek, hogy meglátogattatok!

MEGLEPETÉS

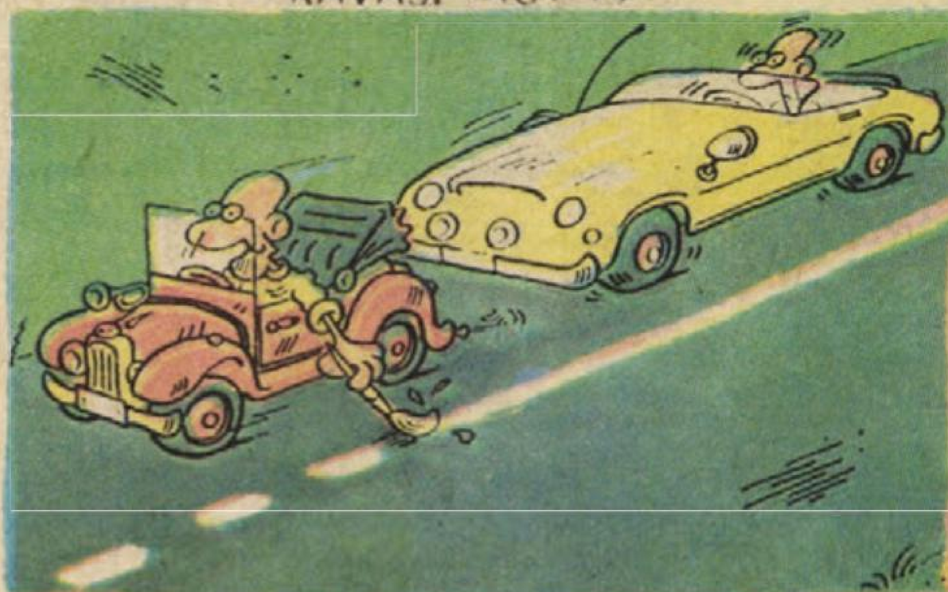

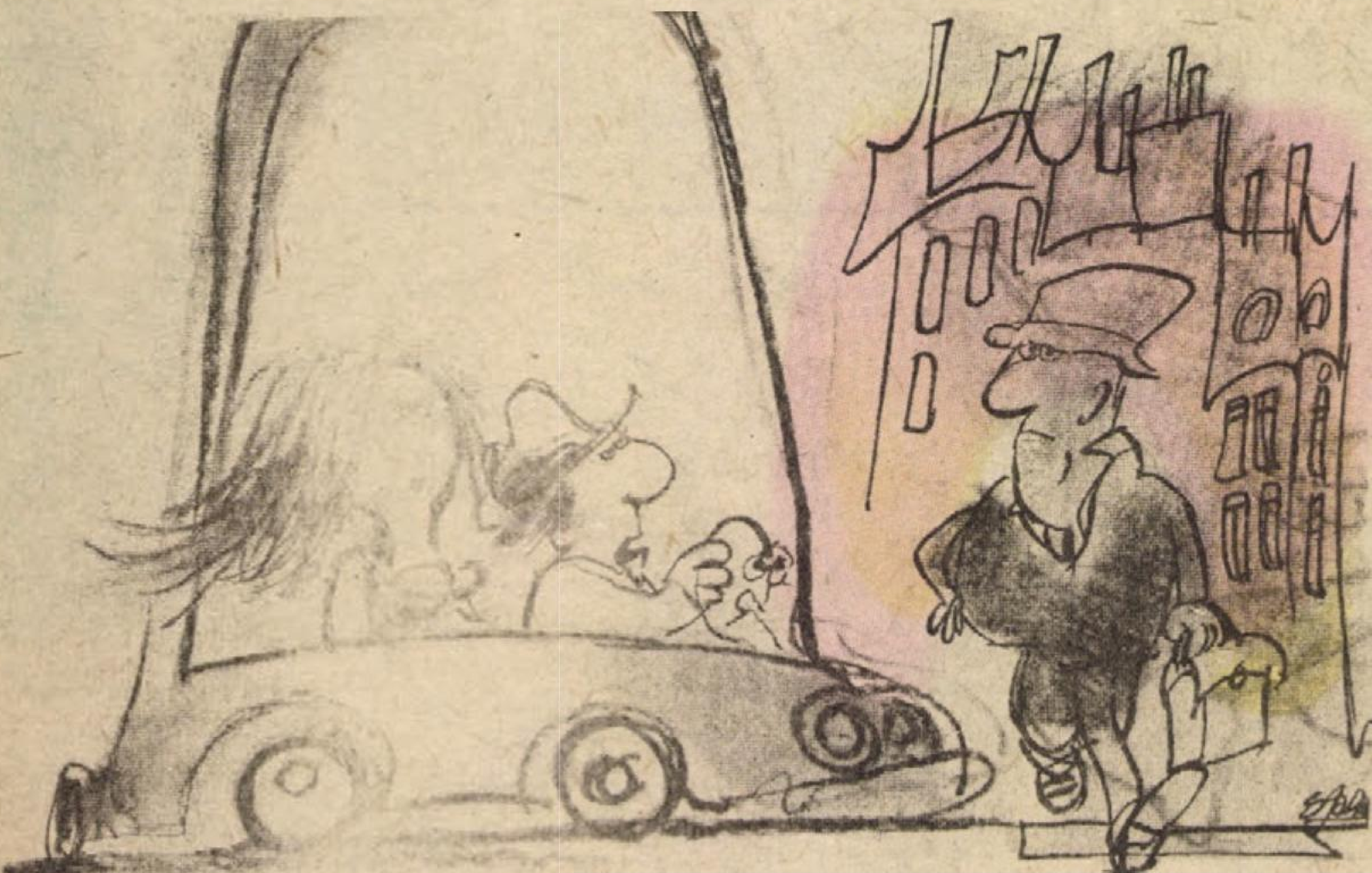

Aaam, ne ! ! !

RAVASZ AUTÓS

PESTI KÖZLEKEDÉS

– Legalább szabatos magyarsággal szidjon, nem fél, hogy a Lőrincze meghallja?

UNISZEX KORSZAK

– És mondjátok csak gyerekek, melyikötök a Jancsi, és melyikötök a Juliska?...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Az idén nyáron nagy divat a csíkos. Ez a kis strandmodell akár kartonból, akár pamutjerseyből szép — Atlantic Press, Párizs

Ha ez csíkos, akkor mi virágmintás zebrát láttunk az Állatkertben!

(A Nők Lapjából ollózta Kovács Józsefné, kaposvári olvasónk)

Hibás szabot jutányosan javít a Patyolat!

(Salgótarjánban fotózta Harmos László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Csak 16 éven felülieknek!

Három mogyoró Hamupipőkének

Színes, magyarul beszélő német-csehszlovák mesefilm

Kísérőműsor: SZIGET NÉPE

Pikáns kis mesefilm lehet, ami csak 16 éven felülieknek való!

(A kiskunhalasi mozi plakátján fedezte fel Schmidt László)

Mártélyi

Dagadoz a Holt-Tisza — a víz tükörsima, a hullámok azonban zavarosak. Az üdülés mégis zavartalan. A DÉLÉP

Akárcsak a szöveg!

(A Csongrád megyei Néplapból ollózta Balázs Ferenc, mindszenti olvasónk)

MEGLEPŐ ESET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy nős férfi megpillant egy nagyon szép, szőke hölgyet, aki nyájasan mosolyog rá.

„Megszólítsam? Ne szólítsam meg?” — morfondírozik magában a férfi, aztán vállat von. — „Teljesen mindegy. Mindenképpen megbánom.”

Itt levágandó!

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

TÓT, LEHOCZKI, DALLOS

BŐKEZŰ SZÜLŐ

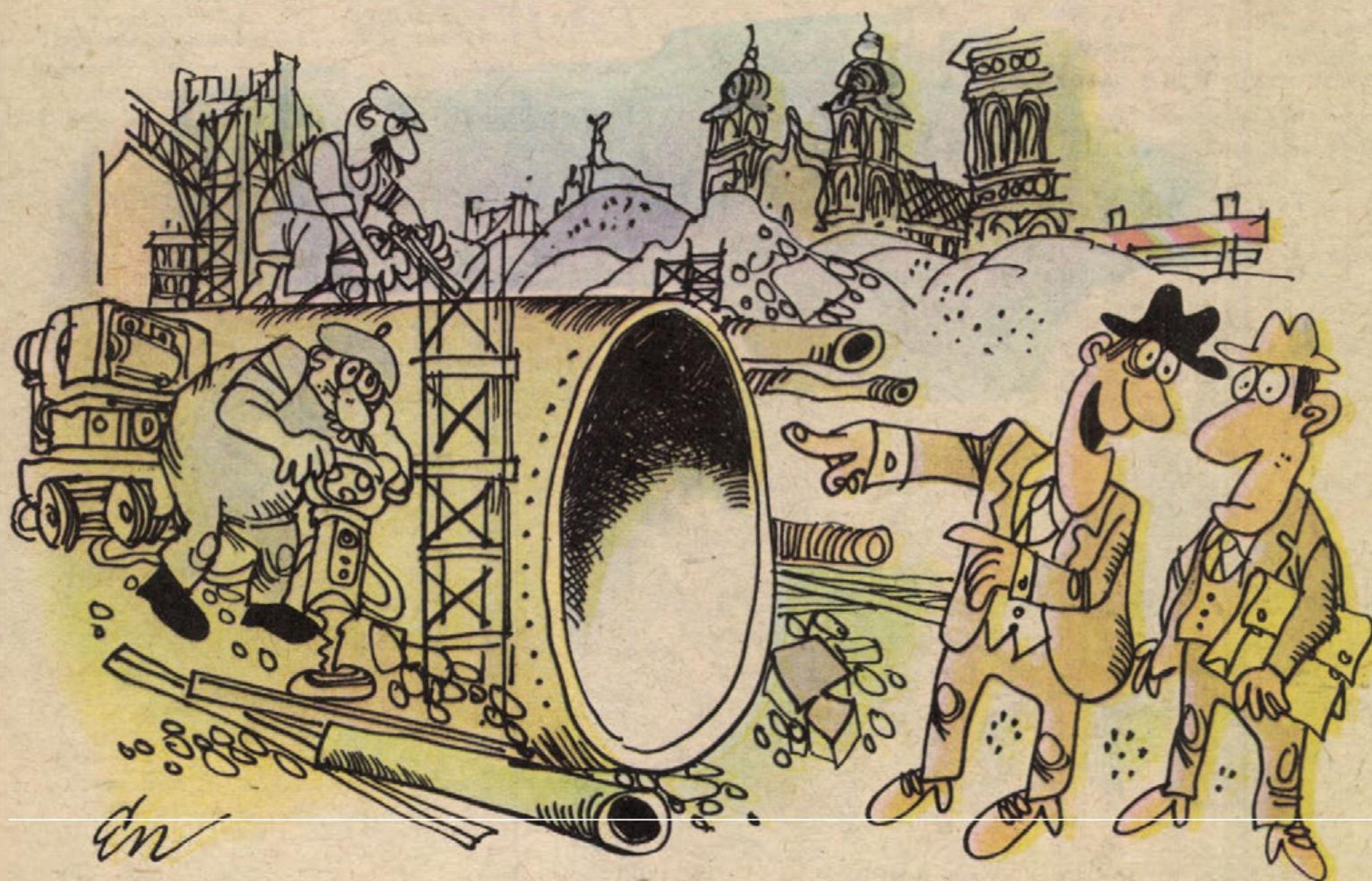
ÓVATOS ÉRDEKLŐDŐ

DIÁK-ÉKSZEREK

METRÓÉPÍTÉS A BELVÁROSBAN

– Uram, el sem tévedhet, ha itt bemegy ebbe a csőbe, a Martinelli téren jön ki . . .

MEGRENDELŐLAP

197...................................... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ város (község, falu) ....

.. utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

.................................., 197...... .... hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni!)

...
aláírás

SZILÁNKOK

ÖRÖM

— A fiam ősztől kezdve általános iskolába jár. Történelmet tanít.

PRÍMA ÁRU

— Egy napja vettem ezt a tévé-készüléket, de még ma is olyan, mint új korában.

A LIGETBEN

Fiatal pár csókolózik egy padon. Ismerem őket. Az ember azt hinné, hogy szerelmesek. Pedig csak házasok.

BÜSZKESÉG

— Rám senki sem mondhatja, hogy nem tisztelem a KRESZ-t. Hetente kétszer: kedden és pénteken szabályosan szoktam előzni! — mondta büszkén a sofőr.

AGGLEGÉNY

Egy kis gyengédségre vágyott. Megsimogatta a saját arcát.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Sajnos, az idén alig jelentkeztek a fiatalok cipészipari tanulónak.

— És ez miért érinti önt?

— Zeneszerző vagyok, és hogyan legyen sláger a legújabb kompozíciómból, ha nincs suszterinas, aki fütyülje?!

NEHÉZ ESET

— Bárki keres, mondja azt, hogy a minisztériumba mentem.

— És ha a minisztériumból keresik?

ÖNÉLETRAJZ

— Paraszt származású értelmiségi voltam, amíg nem lettem munkás.

CSODÁLATOS HIVATAL

— Előbb elintézzük az ügyét. Kérvényezni ráér utólag.

2000-BEN

— Hallotta? Jövőre állítólag felemelik a 31 forintos napidíjat.

A HÉT LEGBLŐDEBB VICCE

— Ön mit olvasott mostanában?

— Gázórát. Én ugyanis gázóraleolvasó vagyok.

HAGYATÉK

— Nekem nincs rokonom, barátom, jóismerősöm, így aztán nincs kire hagyjam a 120 forintomat. Inkább eliszom — mondta Lajos bácsi.

ÖNBIZALOM

Z. vásárolt egy atlétatrikót, s most már azt hiszi magáról, hogy atléta.

EB

L. turistaúton járt Franciaországban és Párizs környékéről egy kutyát hozott magával. Most mérges, mert az eb nem érti a Zala megyei tájszólást.

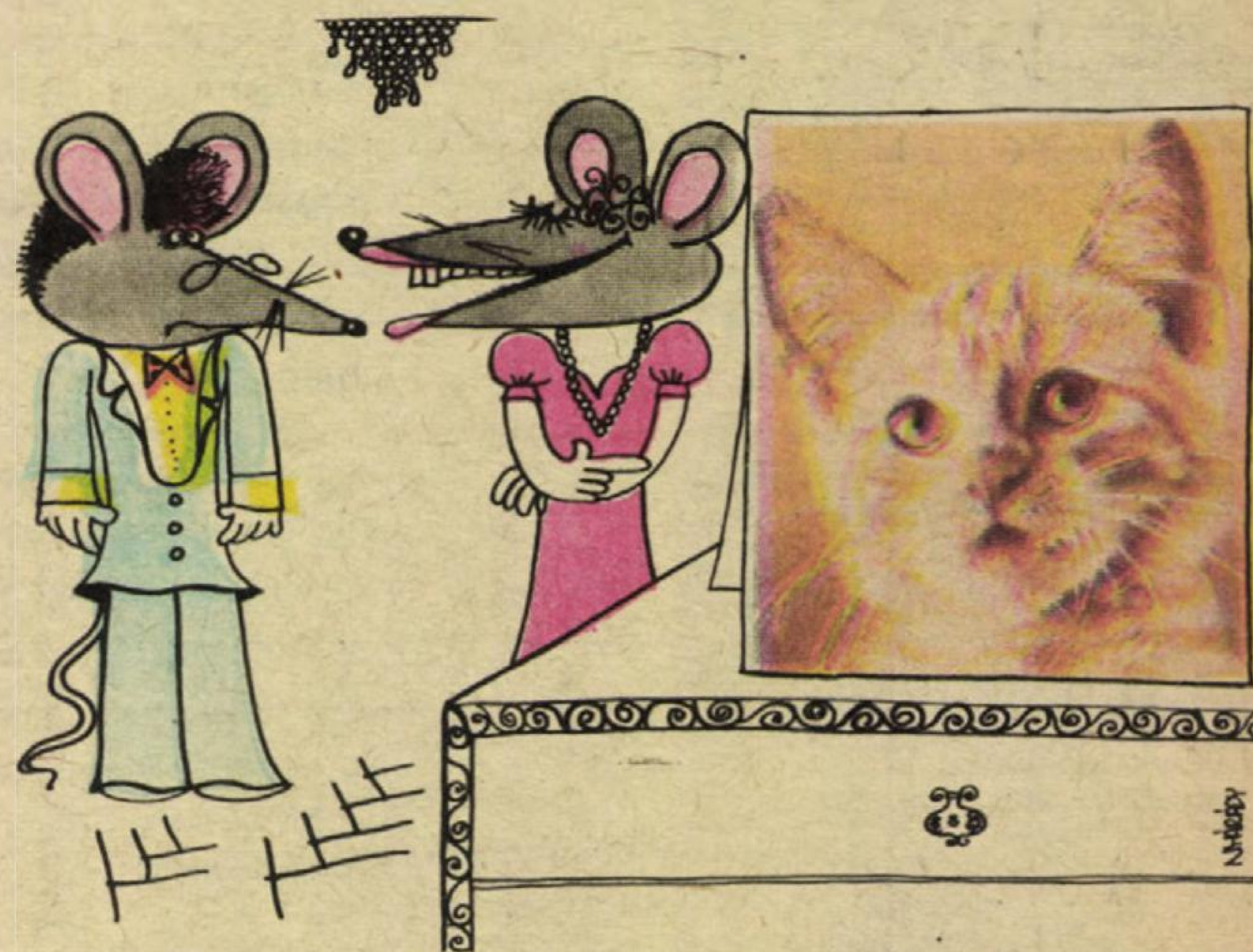
SZÓRAKOZOTT TITKÁRNŐ

— Sajnálom. Az igazgató kartárs ma senkit sem fogad.

— De Pirike? Én vagyok az igazgató!

Galambos Szilveszter

DICSEKVÉS

– Az új fiúm!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ÜZLET

Kaliforniában néhány nagy telekügynökség vezetője megalakította a „Túlélők klubját". Mint a Time című hetilapban közzétették, 15 000 dolláros „beugró" és évi 300 dolláros személyenkénti tagdíj fejében a klub tagjai az észak-kaliforniai hegyvidék egyik eldugott zugában létesített túlélési bázison" garantált helyet kaphatnak. (Természetesen abban az esetben, ha a harmadik világháború az emberiség kevésbé előrelátó részét már elpusztította.)

A Time közli: „Azokat a családfőket, akik hajlamosnak mutatkoznak a magas klub-belépő és a bizonytalan ideig fizetendő tagdíj átutalására, lefüggönyözött autóban és bekötött szemmel a helyszínre szállítják, hogy a már elkészült, gránitbavágott atombiztos lakóhelyeket megtekinthessék." A klub szervezőinek brosúrája szerint „több évtizedre elegendő fertőtlenített ivóvizet és tartósított élelmiszert" halmoznak fel a bázison, a harmadik világháború kitörésekor pedig a „Túlélők klubjához" vezető utakat robbantással járhatatlanná teszik.

Eddig háromszáz családfő írta alá a szerződést. A családok átlagos létszáma öt. Ha ezt megszorozzuk tizenötezerrel és még hozzáteszünk évenként és személyenként háromszázat — az ötlethez csak gratulálni lehet. A szervezést végző ingatlanügynökök nem biztos, hogy túlélik — de hogy megélnek, az biztos.

LÁNGOLÓ SZERELEM

Az angliai Bristol városában tárgyalta a bíróság a 18 esztendős Susan Doherty bűnügyét. Doherty kisasszony felgyújtott egy tésztagyárat, ahol dolgozott. A tüzet Bristol tűzoltói csak többórás küzdelem után tudták eloltani és az okozott kár megközelítette a 100 000 fontot. Susan Doherty a bíróság előtt a következőket mondotta: „Az egészet szerelemből csináltam. Imádtam a művezetőmet. Terry Jordant, de az nem akart észrevenni. Azt hittem, ha a munkahelyem közelében felgyújtom a műhelyt, majd Terry jön oda a tüzet eloltani és akkor talán összemelegedhetünk."

A bíróság ítélete: másfél év felfüggesztve. A negyven esztendős Jordan feleségének, Margaretnek ítélete, amelyet a helyi lap riporterének mondott: „A per óta házasságunk megjavult. Rádöbbentem, hogy a férjem egész csinos fiú."

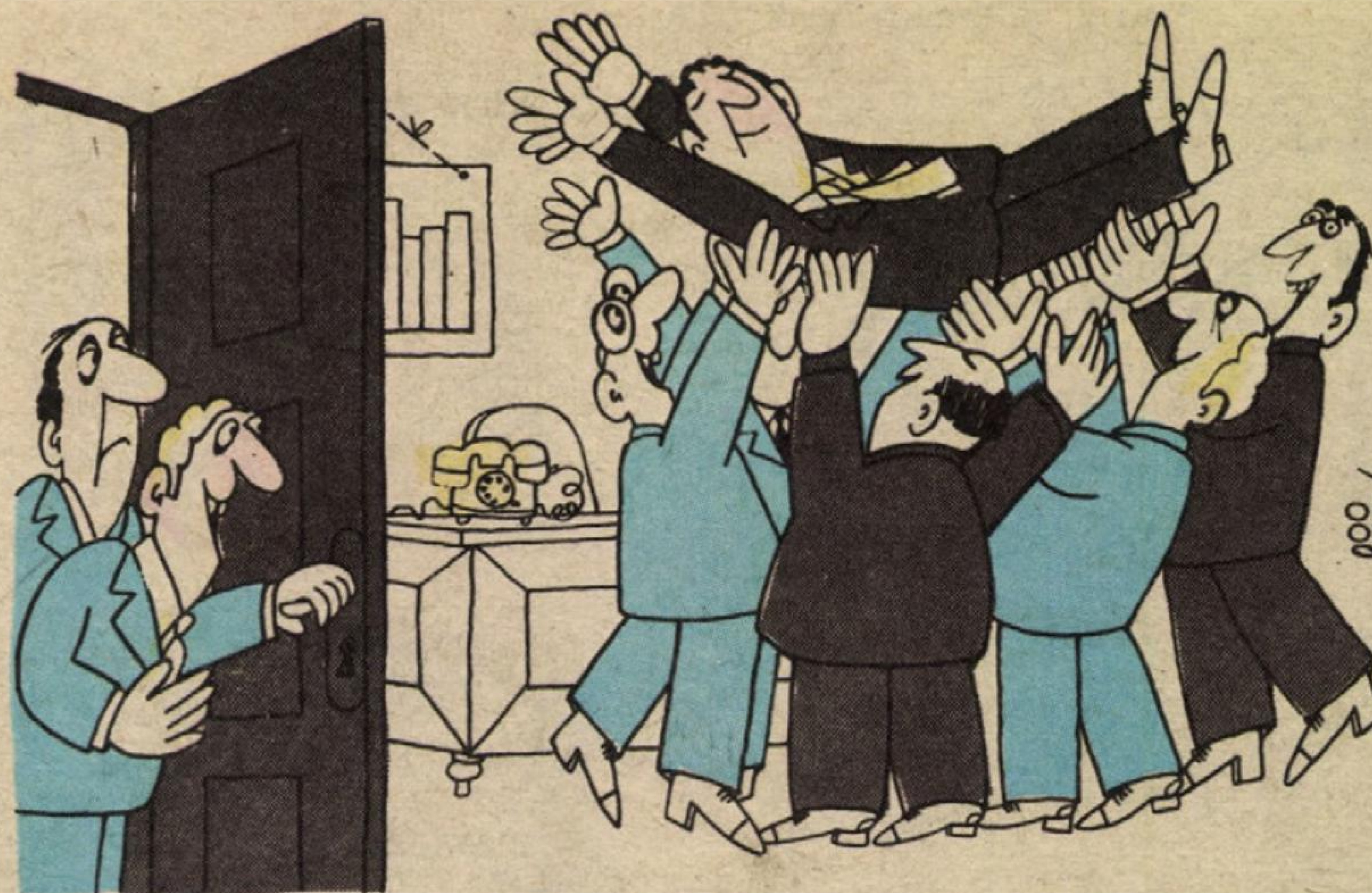

AZ ALKOHOL ÁTKA

Zürichben a Ford-művek svájci leányvállalatának egyik vezető tisztviselője, név szerint Johann Braumann 55 éves korában nyugdíjba vonult. Nyomban ezután pert indított a zürichi bíróságnál vállalata ellen. Mint a Die Tat riporterének elmondotta: négymillió svájci frankot követel azért, mert 26 esztendeig tartó működése során gyógyíthatatlan alkoholista lett. Braumann a következőket mondotta a „Tat" riporterének: „Huszonhat éven keresztül a vállalat arra kényszerített, hogy üzleti ebédeken és vacsorákon mérhetetlen mennyiségű whiskyvel koccintsak üzletfeleimmel. Amikor rászoktam az alkoholra, többször feliratban fordultam a vállalat vezetőségéhez és segítséget kértem. Mindig hiába. Végül tavaly egy kétségbeesett levelemre válaszoltak. Elhívtak Zürich legelőkelőbb szállodájába, elém tettek egy üveg skót whiskyt és amikor már jóformán öntudatlan voltam, aláírattak velem a nyugdíjkérelmemet."

A per folyik.

ÜNNEPLES

– Úgy látszik, a nyugati üzletkötőnknek ismét sikerült egy jó üzletet nyélbe ütnie!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Beismeri, hogy ellopta a pisztolyt?

— Beismerem, de azért loptam el, mert öngyilkos akartam lenni...

— Akkor miért adta el?

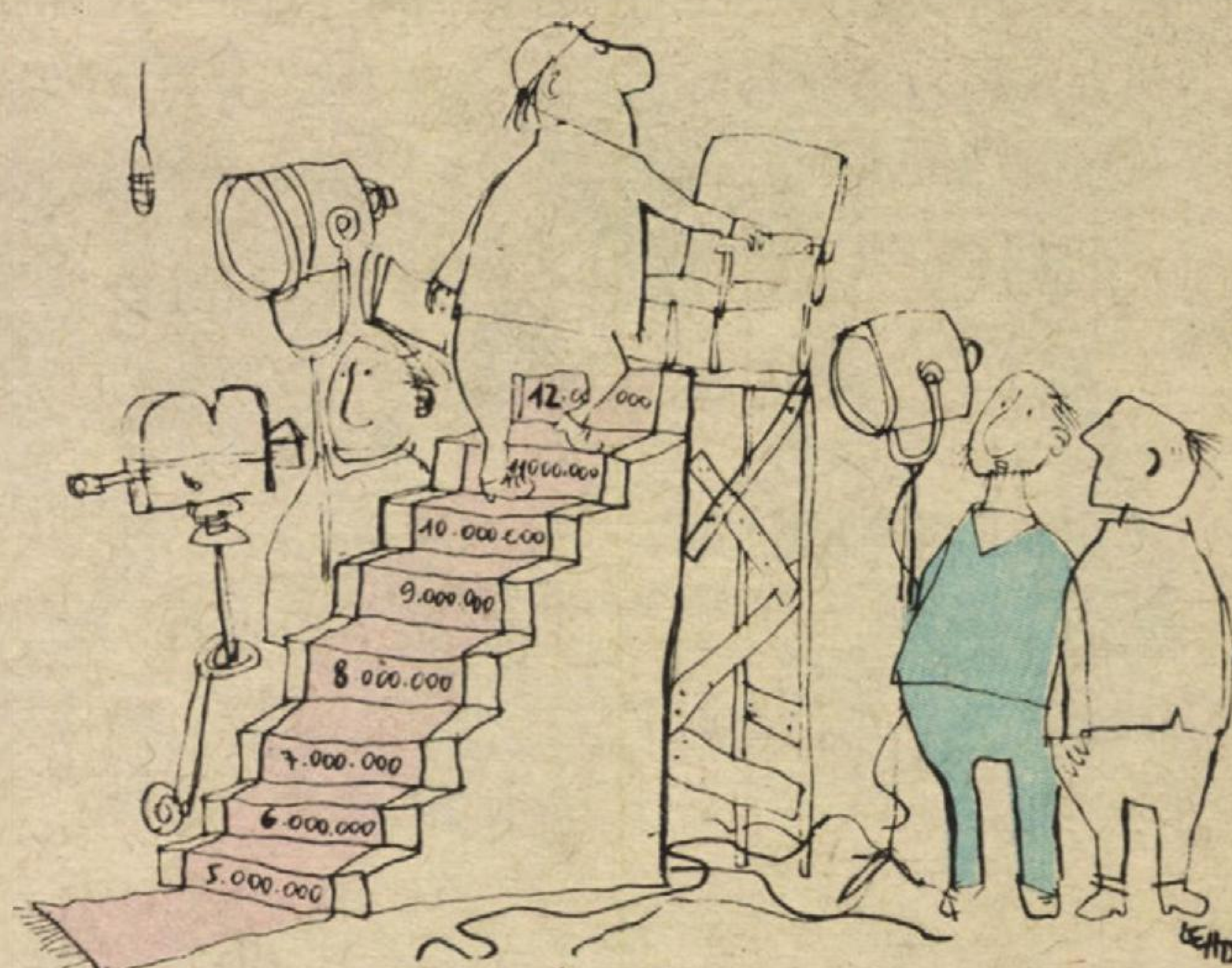
— Hogy töltényeket vegyek bele.

*

— Én megállapodtam a férjemmel, ha veszekedni kezdünk, kiküldjük a gyerekeket a kertbe.

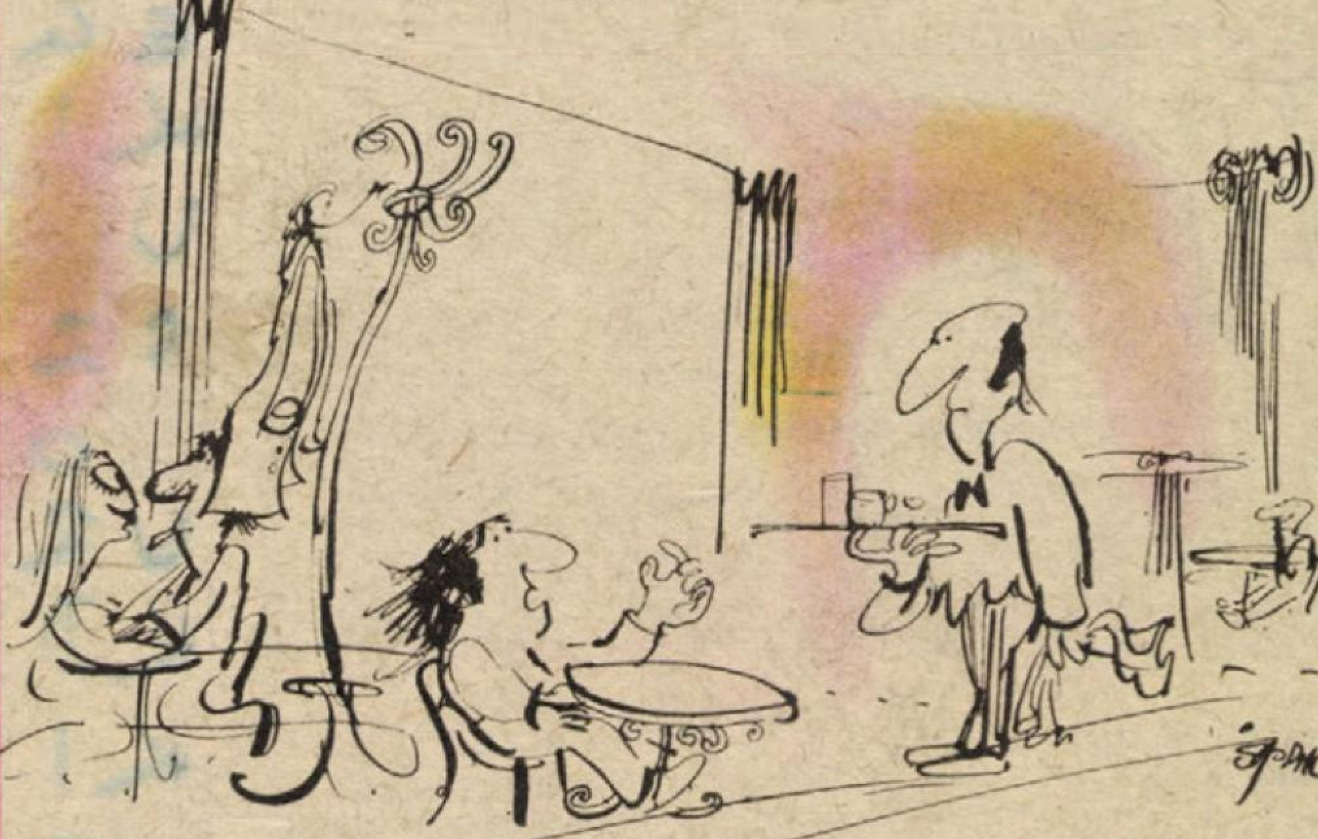
— Most már tudom, miért vannak olyan jó színben a gyerekek. Egész nap kinn vannak a szabad levegőn.

BEFUTOTT RENDEZŐ

– Ezzel a filmmel művészete csúcsára érkezett.

IRODALMI KÁVÉHÁZ

– Hozzon egy kávét és valami irodalmi díjat!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy kisfiú odamegy a rendőrhöz:

— Rendőr bácsi, eltévedtem.

— Hol laktok, kisfiam?

— Azt nem tudom, mert csak reggel költöztünk oda.

— Az apádat hogy hívják?

— Azt se tudom, mert a mamám csak délben ment férjhez.

A DINNYEÁRUS BOSSZÚJA

– Meglékeltette az összes dinnyét és nem vett egyet sem!

SZATIRIKUS HETILAP

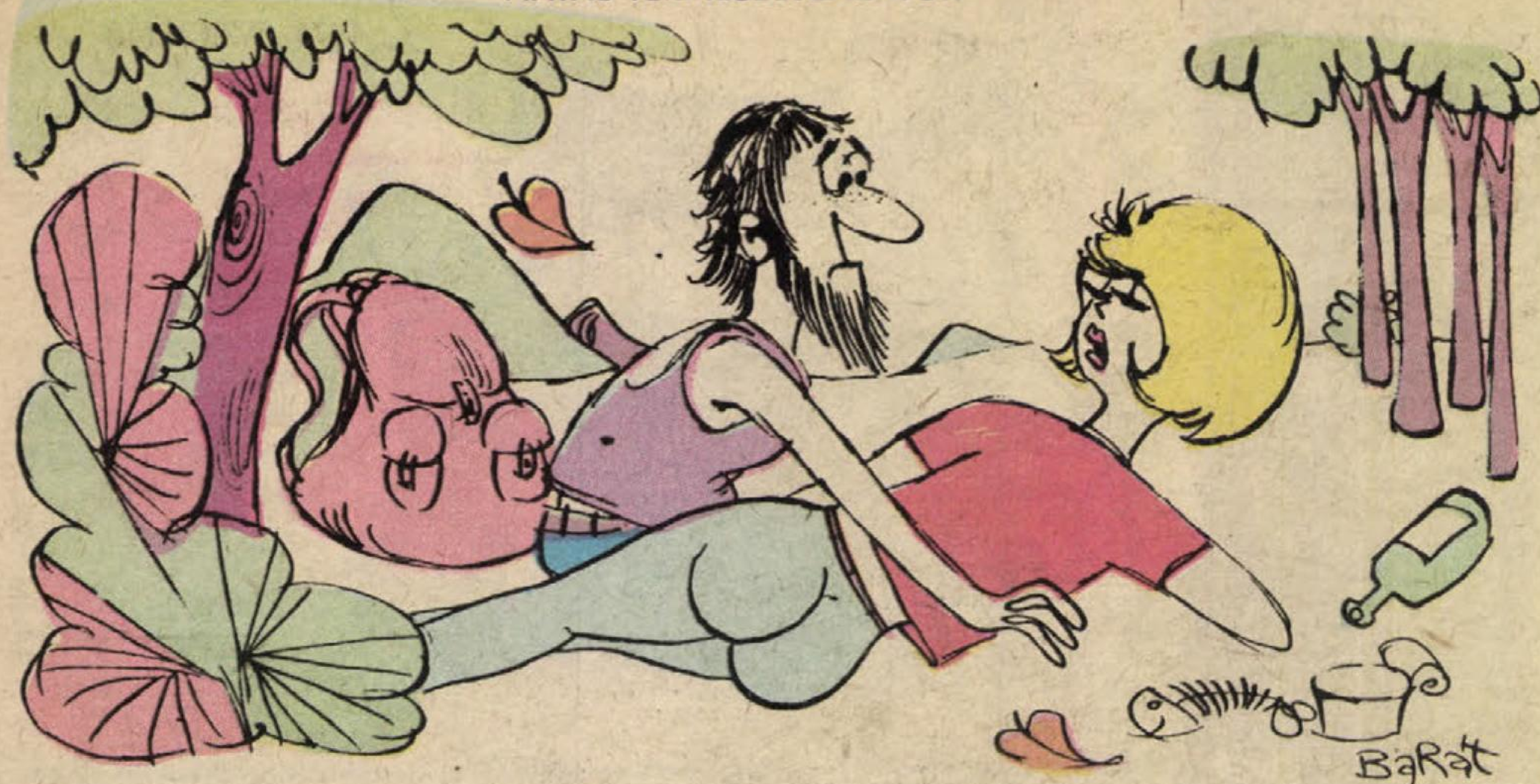
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

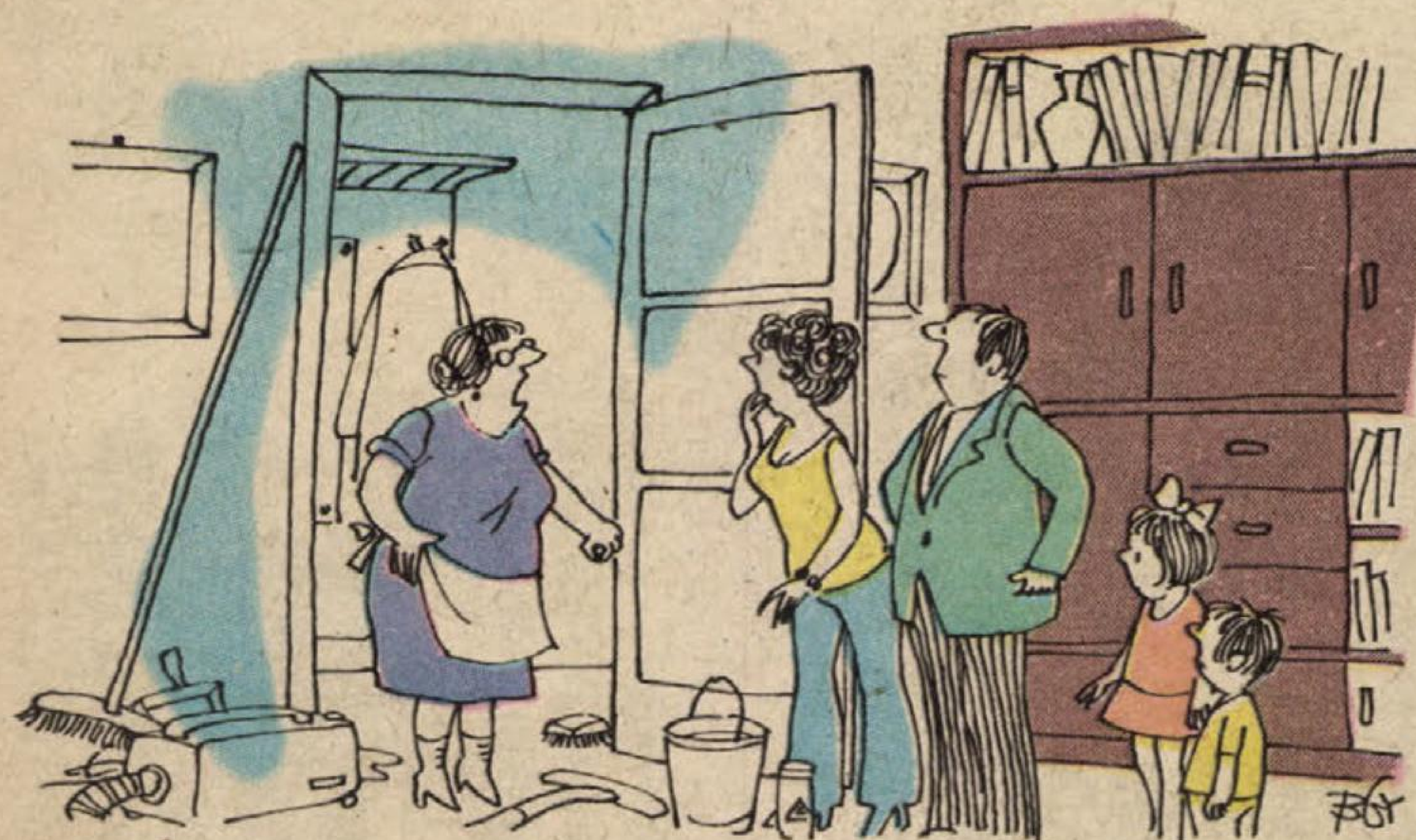
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-36 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

FIATAL TERMÉSZETBARÁTOK

– Itt az ősz! Nem kellene már foglalkoznunk a lakásproblémánkkal?

A LÁZADÓ

– Ebből elég volt! Csak fizetésért leszek nagymama!

A PESTI EZEREGYÉJSZAKA MESÉIBŐL

– Ez a Kovács lány ismét kifogott magának egy külföldi pasast!

A CIRKUSZ CSILLAGA

— Baj van! — rohan be a porondmester az igazgatóhoz. — Az oroszlánszelidítő elfelejtette bevinni a ketrecbe az ostorát! — Na és? Olyan vad az az oroszlán? — kérdi a cirkusz igazgatója. — Szó sincs róla. — Hát akkor? — Vízszintes 1 — függőleges 7 — hangzik a válasz. Ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Kerek szám
14. Rétest sütnek benne (többek között)
15. Valamilyen bonyolult helyzet megoldása
16. Nagyon nagy bánat jele
18. Olasz folyó
19. Olasz férfinév (egy Puccini-opera címében ... Schicchi)
21. Már a bibliában is szereplő női név
22. Szakértői vélemény, javaslatként
25. L. C.
26. F-fel: fénykép
27. Nobel-díjas amerikai fiziológus
29. Kicsiny
30. K-val az elején: futár, hírnök
31. Y. L.
32. Földrész
34. K. D.
35. Tiltószó
37. Magyarul: szokásos, elmaradhatatlan
38. „Bizonyos összeg fejében használatba veszi"
41. A tárgyi valóságtól elvonatkoztatott
42. Molnár Ferenc egyik vígjátékának címe
43. Álom — angolul
44. A szőlő közepe
45. Verset ír
46. L. B.
47. B. A. A.
49. Ívrétalakú könyv — ismert idegen szóval
51. Az első gyilkosság áldozata
53. A Rokonok írójának monogramja
55. Érzék a szép iránt
56. Erdély fejedelme volt
60. Egy kissé divatjamúlt kártyajátékot játszik
61. Hajdan népszerű érzelmes ponyvaregények írója

FÜGGŐLEGES

1. Rendőr vagy detektív
2. Kacérkodó biztatás
3. Az egyik pesti pályaudvar
4. Kosztolányi Dezső egyik írói alakja
5. Motorkerékpár-márka
6. Egyesületi helyiség, klub többnyire tiszteletbeli vezetője
8. L. T. O.
9. A hűtőszekrények elterjedése előtt népszerű alakja volt a nyári Pestnek
10. Az apján csüngő kisgyerek
11. Magyarul: csörte (a vívásban)
12. ... mankós
17. A régész gyakran
18. A rózsás gödény másik neve
20. Egy betű híján féltucat
23. Kemény Zsigmond regényének címe
24. Szervusz! — az olaszoktól átvett szóval
28. Az Operaház kiváló énekesnője volt (Gabriella)
29. Melegben a felső kabátot szoktuk ...
30. Község Veszprém megyében
33. Vetélkedik, verseng
36. A hangafélék családjába tartozó növénynemzetség
39. A szólásmondás szerint fontosabb, mint a külcsín
40. Igekötő
43. Törét használja
44. Kellemetlen idegfájdalom
48. Az egyik kártyafigura
50. Hajdani francia ezüstpénz (fonetikusan)
52. Rag, -ből párja
53. A friss kenyér
54. Sporteszköz
57. K. Z.
58. . . ucig
59. A tantal jele

1 H	2 A	3 N	4 E	5 M	6 H	7 A	L	8 L	9 J	10 A	11 A	12 Z	O	S
13 E	G	Y	S	Z	Á	Z	■	14 T	E	P	S	I	■	T
15 K	I	U	T	■	16 Z	O	17 K	O	G	A	S	■	18 P	O
U	■	19 G	I	20 A	N	N	I	■	21 E	S	Z	T	E	R
22 S	23 Z	A	K	T	A	N	A	24 C	S	■	O	■	25 L	C
■	26 O	T	O	■	27 G	A	S	S	E	28 R	■	29 K	I	S
30 U	R	I	R	■	31 Y	L	■	32 A	M	E	33 R	I	K	A
34 K	D	■	35	36 E	■	E	■	37 O	B	L	I	G	A	T
38 K	I	39 B	É	R	40 E	L		■	41 E	L	V	O	N	T
■	42 D	E	L	I	L	A	■	43 D	R	E	A	M	■	O
44 Z	Ö	L	■	45 K	Ö	L	T	Ö	■	■	46 L	B	■	G
S	■	47 B	48 A	A	■	S	■	49 F	O	50 L	I	O	■	Á
51 Á	52 B	E	L	■	53 M	Z	54 S	■	■	55 I	Z	L	É	S
56 B	O	C	S	57 K	A	I	I	58 S	59 T	V	Á	N	■	Á
60 Á	L	S	O	Z	I	K	■	61 M	A	R	L	I	T	T

„PRAKTIKUS!"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— És van dolga mind a kettőnek?

— Hát persze. Az egyik jön, a másik megy.

100—100 forintot nyert:

Sütő Zoltán, 9700 Szombathely, Vörösmarty u. 2.

Mester Andor, 9792 Búcsú, Rohonczi út 13.

Bujáki Ferencné, 1196 Budapest, Gábor Andor u. 128.

A nyereményeket postán küldjük el.

hal ésvandolgam
ákcs zendülés i
trianon klakk n
porrongy ös pd
ebek de Ünaš ra
ra apart gondok
stola kerkköte
zaklatás l éget
e t vakol split
adagol köszönő
zéta i beszéd n
elán dim r sire
gis ksz kém kik
ye lekopogni n
íkjönemáeikmegy